

မိတ်ကူးချိတ်ကူးပညာ
ကိစ္စအတွက်

စပျစ်ဇာတ်လမ်းစုံ လင်းယုန်မောင်မောင်

higyaee.com

mgysa.com

စတိုင်ဇာတ်လမ်းစုံ လင်းယုန်မောင်မောင်

ISBN9789997113405

LYM21

9 789997 113405

3,000.00KS

mg yoe . com

စပိုင်ဇာတ်လမ်းစုံ၊ လင်းယုန်မောင်မောင်

မျက်နှာပုံးပန်းချီ - တော်တီဆွေ

စာမျက်နှာ ၂၀၈+ မျက်နှာ၊ ၁၄ . ၅ ဝင်တီ x ၂၁ ဝင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၈၊ အောက်တိုဘာလ၊ စတုတ္ထအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

၂၀၀၆ ပုံနှိပ်စာပေ၏ တတိယအကြိမ်။

ရောင်းဈေး ၃ ၀ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

mg yoe . com

စပိုင်ဇာတ်လမ်းစုံ
လင်းယုန်မောင်မောင်

တရုတ်ပြန်၊ ၂၀၁၈

mgyc.com

mgyc.com

မာတိကာ

-	စာရေးသူ၏အမှာ	က
၁။	စပိုင်အလုပ်နှင့် ဈာန်ဝင်စားမှု	၁
၂။	ကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သူ	၁၄
၃။	မာယာကျော့ကွင်းနှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းသတင်း	၂၆
၄။	ကပွဲရုံနောက်ဘက်မှ သေနတ်သံသုံးချက်	၃၈
၅။	ပညာသားပါသော အယ်ဒီတာတစ်ယောက်	၄၈
၆။	စာအိတ်နှစ်အိတ်၏ လိပ်စာရှင်	၅၃
၇။	စပိုင်တစ်ယောက်၏ နောက်ဆုံးမှာတမ်း	၆၂
၈။	ကိုယ့်အတတ်နှင့် ကိုယ်စူးခဲ့ရသည့် စပိုင်တစ်ဦး	၆၈
၉။	မြိတိသျှစပိုင်တစ်ဦးနှင့် ဂျာမန်စစ်သင်္ဘော ဂရပ်စဖီး	၇၇
၁၀။	ပိုလန်စပိုင်ဘဝမှ ဂျာမန်စပိုင်အဖြစ်သို့	၉၁
၁၁။	ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး စပိုင်အတွင်းရေး	၁၀၂
၁၂။	တစ်လလျှင် တစ်ပေါင်ရသည့် စာတိုက်မှူး	၁၁၂
၁၃။	မိုးပျံ့ကို ပထမဆုံးမြင်ဖူးသူ	၁၂၂
၁၄။	အမည်မဖော်လိုသော စပိုင်တစ်ဦး	၁၃၀
၁၅။	အဖိုးတန်လှသော အထင်မှားမှုတစ်ခု	၁၄၀
၁၆။	ဖရန်စစ္စပါဝါ (သို့မဟုတ်) လေထဲကစပိုင်	၁၅၀

၁၇။	မြေအောက်စပိုင် စီအိုင်အေ	၁၆၅
၁၈။	အမျိုးသမီးစပိုင်များ	၁၈၃
	- အမျိုးသမီးစပိုင်အစ မာတာဟာရီက	၁၈၃
	- စပိုင်အန်တီ	၁၉၁
	- အကြံပိုင်သော အမျိုးသမီးစပိုင်	၁၉၄
	- ကြံကြံဖန်ဖန် မိန်းမဉာဏ်	၂၀၂

စာရေးသူ၏အမှာ

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်ခန့်က THE SPY I LOVE ဟူသောစာအုပ်ကို 'ကျွန်မချစ်သော စပိုင်' ဟူ၍ မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆိုရလျှင် ထိုစာအုပ်ကို ကျွန်တော်၏ စာဖတ်ပရိသတ်အများစုကြီးက သဘောမကျကြောင်း၊ မနှစ်သက်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ စာဖတ်သူတစ်ဦးကဆိုလျှင် ကျွန်တော့်ထံသို့ စာရေးရာ၌ "ဆရာ ဒီစာအုပ်ကို ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဘာသာပြန်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် စဉ်းစားလို့မရဘူး" ဟူ၍ပင် သူ့စာထဲ၌ ထည့်သွင်းရေးသားခဲ့ပါသည်။ (ဒီကြားထဲတွင် ထူးထူးခြားခြား ထိုစာအုပ်ကို အလွန်သဘောကျနှစ်သက်ကြောင်း ထိုစဉ်က ဗထူးမြို့ စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ် ဆရာတစ်ဦးထံမှ စာတစ်စောင် လက်ခံရရှိခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်းကြီးမှတ်မိနေပါသေးသည်)

အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော်သည် အဆိုပါ 'ကျွန်မချစ်သော စပိုင်' စာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ခဲ့စဉ်က တစ်စုံတစ်ရာ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကြီးမားမားဟူ၍ မထားရှိခဲ့ပါ။ စပိုင်အလုပ် (ဝါ) သူလျှိုအလုပ်ဆိုသည်မှာ အလွန်လျှို့ဝှက်၍ အသည်းတယားယား ရင်တဖိုဖိုဖြင့် လုပ်ရကိုင်ရသော အလုပ်တစ်ခုဖြစ်ရာ ထိုသို့ လျှို့ဝှက်သည်းဖို လုပ်ကိုင်နေသော စပိုင်တစ်ယောက်၏ ဇနီးသည် မိန်းမသားတစ်ယောက်အနေဖြင့်

တွေ့ကြုံခံစားရသော အတွေ့အကြုံနှင့် ခံစားချက်များကို မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်များ တစေ့တစောင်း လေ့လာသိရှိကြစေရန် အဆိုပါစာအုပ်ကို ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် မူရင်းစာအုပ်မှ တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုထားသည့် 'ကျွန်မ ချစ်သော စပိုင်' ဟူသော စာလုံးကိုကြည့်၍ ထိုစာအုပ်တွင် စပိုင်တစ်ယောက် ၏ အသည်းတယားယား ရင်တဖိုဖိုဖြစ်ရပ်များကို ဖတ်ရှုကြရပါလိမ့်မည်ဟု စာဖတ်သူအများစုက ထင်မြင်ယူဆထားကြဟန်တူပါသည်။ သို့သော် တကယ့်လက်တွေ့တွင် ထိုသို့ အသည်းတယားယား ရင်ဖိုစရာဟူ၍ ဘာ တစ်ခုမှမပါဘဲ စပိုင်တစ်ယောက်၏ ဇနီးသည်တစ်ယောက်အနေဖြင့် (ဝါ) မိန်းမသားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ရင်နာဖွယ်ရာ တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသော အိမ်ထောင်ရေးအဖြစ်အပျက်များသာ ပါ ရှိခဲ့ရာ ထိုစာအုပ်ကို စာဖတ်သူ အများစုက သဘောမကျဖြစ်ခဲ့ကြသည်မှာ သဘာဝကျသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါ သည်။

တစ်ဖန် ကျွန်တော့်အနေဖြင့်လည်း ထိုစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာ များမှာ စိတ်ကူးယဉ်မဟုတ်ဘဲ တကယ့်ဖြစ်ရပ်၊ တကယ့်ဇာတ်လမ်း ဖြစ် နေသဖြင့် မူရင်းအတိုင်းသာ ပြန်ဆိုခဲ့ရပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် နိုင်ခွင့် လုံးဝမရှိဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် စာအုပ်ထွက်ပြီး အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ စာဖတ်သူ များ၏ ပေးစာများအရ ထိုစာအုပ်ကို အများစုက မနှစ်ခြိုက်ကြကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

သို့ဖြင့် စာဖတ်သူများ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းနိုင်ရန်အတွက် စိတ် ပါဝင်စားဖွယ်ရာ စပိုင်တစ်ယောက်၏ တကယ့်ဖြစ်ရပ်၊ တကယ့်ဇာတ်လမ်း တစ်ခုကို ရေးသားပြုစုရန် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော် ရေး သားပြုစုရန် ကြိုးစားခဲ့သည်မှာ ဂျော့ဘလိတ်ဆိုသူ စပိုင်တစ်ယောက် အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂျော့ဘလိတ်သည် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ အကြီး အကဲတစ်ယောက်ဖြစ်၍ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဆိုဗီယက်စပိုင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ 'သူ့လူ ကိုယ့်ဘက်သား' လုပ်နေသော ဂျော့ဘလိတ်၏

ဖြစ်ရပ်ကို ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ချုပ်က သိရှိသွားခဲ့သဖြင့် သူ့အား ဖမ်းဆီးအရေးယူ၍ ထောင်ဒဏ် ၄၂ နှစ်အထိ အပြစ်ပေးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဂျော့ဘလိတ်သည် အကျဉ်းထောင်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့ပြီး မော်စကိုမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရာ သူ့အဖြစ် အပျက်နှင့် သူ့နာမည်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံး ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားခဲ့ရပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် အဆိုပါ ကမ္ဘာကျော်စပိုင် ဂျော့ဘလိတ်အကြောင်းကို မရေးဖြစ်ခဲ့ဘဲ တခြားစာအုပ်များ (တိုကျိုစစ်ခုံရုံးမှတ်တမ်း၊ ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှ တစ်နေ့တာမှတ်တမ်း၊ ဂျူးမလေး အီဗာ... စသည်တို့ကိုသာ ရေးသားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဂျော့ဘလိတ်အကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးသားနိုင်ရန်အတွက် စပိုင်စာအုပ်အများအပြားကို လက်လှမ်းမီသမျှ ကျွန်တော် ရှာဖွေဖတ်ရှုခဲ့မိပါသည်။ ထိုသို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရာမှ ဂျော့ဘလိတ် တစ်ဦးတည်းအကြောင်းကို ရေးသားသည်ထက်ပို၍ ယထာဘူတကျစေရန် နိုင်ငံအသီးသီးမှ စပိုင်များအကြောင်းကို စုပေါင်းရေးသားလျှင် ပို၍ သင့်တော်လေမလားဟု စဉ်းစားမိပါသည်။ ယင်းစဉ်းစားချက်ကို အမြန်ဆုံး လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံး၌ ‘စပိုင်ဇာတ်လမ်းစုံ’ ဟူသောအမည်ဖြင့် စာဖတ်သူလက်တွင်းသို့ ဤစာအုပ် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခု ဤစာအုပ်သည် ယခင်က ကျွန်တော် ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့သည့် ‘ကျွန်မချစ်သော စပိုင်’ စာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အားမလိုအားမရ ဖြစ်ခဲ့ကြသော ကျွန်တော်၏ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် အထိုက်အလျောက် ကျေနပ်မှုရကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် အမေရိကန်စပိုင်၊ ဆိုဗီယက်စပိုင်၊ အင်္ဂလိပ်စပိုင်၊ ဂျာမန်စပိုင် စသည်ဖြင့် ကမ္ဘာ့စပိုင်များအကြောင်း တစေ့တစောင်း သိရှိကြရပြီး ကမ္ဘာ့အထွေထွေဗဟုသုတများလည်း အတန်ငယ်မျှ ရရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ရက်အနည်းငယ်အတွင်း အမြန်ဆုံးပြီးစီးစေရန်

ကျွန်တော်နှင့် ရေစက်ဆုံလှသော ဖျာပုံမြို့သို့ သွားရောက်ရေးသားခဲ့ရာ အစစအရာရာ စောင့်ရှောက်ခဲ့သော ဖျာပုံမြို့နယ် အောက်ကွင်းကျေးရွာမှ ဦးကျော်လှ (မြန်မာညွန့်ဆန်စက်) အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဤစာအုပ် ရေးသားပြုစုနိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သမျှ စာအုပ်စာတမ်းများ ရှာဖွေစုဆောင်းပေးသော မောင်သိန်းအောင် (နိုင်ငံခြားငွေဌာန) ကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

လင်းယုန်မောင်မောင်
၁ ရက်၊ ဇွန်လ၊ ၁၉၇၈။

စပိုင်အလုပ်နှင့် ဈာန်ဝင်စားမှု

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့တွင် အမှုထမ်းနေသော အရာရှိငယ်တစ်ယောက်ရှိသည်။ သူသည် လူငယ်ပီပီ ပေးအပ်သော တာဝန်များကို မညည်းမညူဘဲ ဖျတ်လတ်တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ ထိုသို့ ပေးအပ်သမျှတာဝန်များကို ကျေပွန်အောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင်လာခဲ့ရာမှ စပိုင်လုပ်ငန်းများကို အလွန်အလွန် စိတ်ပါဝင်စားလာခဲ့ပြီး စပိုင်အဖြစ်လုပ်ကိုင်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ စပိုင်ဖြစ်နိုင်သော အရည်အချင်းများရှိသည်ဟူ၍ လည်း အပြည့်အဝ ယုံကြည်ထားခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် စပိုင်လုပ်ရန် ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်ထားသော ထိုအရာရှိငယ်သည် သက်ဆိုင်ရာ အထက်လူကြီးများထံ အကျိုးအကြောင်းတင်ပြ၍ သူ့အား စပိုင်အဖြစ် တာဝန်ပေးရန် တောင်းခံခဲ့သည်။ အထက်လူကြီးများကလည်း သူ၏ တာဝန်ကျေပွန်မှု၊ ဖျတ်လတ်တက်ကြွမှုနှင့် အစစအရာရာ စေ့စပ်သေချာမှုများကြောင့် စပိုင်အဖြစ် တာဝန်ပေးရန် အားလုံးလိုလိုက သဘောတူကြသည်။ သို့သော် စပိုင်လုပ်လိုသည့် ထိုအရာရှိငယ်အား ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်သည်။

“ကဲ... ဒီလိုဆို မင်းကို ငါ နောက်ဆုံးမေးခွန်းတစ်ခုမေးမယ်။ တကယ်လို့ မင်း စပိုင်အဖြစ်နဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတုန်းမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ လူတစ်ယောက်ကို သတ်ရမယ့်အခြေအနေမျိုး ရောက်လာပြီဆိုပါတော့... အဲဒီအခါမျိုးကျရင် အဲဒီလူကို မင်း သတ်ရဲပါ့မလား။ သတ်နိုင်ပါ့မလား။”

“ကျွန်တော်သတ်ရဲပါတယ်”

“ကောင်းပြီ မင်းသတ်ရဲတယ်ဆိုတာလည်း ငါယုံကြည်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ငါ နောက်ဆက်တွဲမေးခွန်းတစ်ခု မေးမယ်။ အဲဒီမေးခွန်းကို မင်းစိတ်ထဲမှာရှိတဲ့အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေစေချင်တယ်။ လိမ်မယ်ညာမယ်တော့ မကြံနဲ့။ အဲဒီမေးခွန်းက ဘာလဲဆိုတော့ အဲဒီအချိန်အခါမျိုးမှာ အဲဒီလူကို မင်းသတ်ရမယ်ဆိုရင် စိတ်ပါလက်ပါနဲ့ လိပ်ပြာသန့်သန့် သတ်နိုင်ပါ့မလား... သတ်ရဲပါ့မလား”

အရာရှိငယ်မှာ ရုတ်တရက် ဘာပြန်ဖြေရမှန်းမသိဘဲ စက္ကန့်အနည်းငယ်ခန့် ဝိုင်းသွားသည်။ ပြီးမှ တစ်လုံးချင်း ခပ်မှန်မှန် ခပ်လေးလေး အဖြေပေးလိုက်မိသည်။ “ဒီလို စိတ်ပါလက်ပါနဲ့ သတ်ဖို့ဆိုတာကတော့ မလွယ်ဘူးထင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ကိုးကွယ်နေတဲ့ ဘာသာတရားအရ...”

“တော်ပြီ... တော်ပြီ၊ ဒါလောက်ဆိုရင် ငါသိပြီ။ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ စိတ်ပါလက်ပါနဲ့ လိပ်ပြာသန့်သန့် မလုပ်ရဲမကိုင်ရဲဘူးဆိုကတည်းက မင်းရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ငါသိလိုက်ပြီ။ မင်းစိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့အတိုင်း အမှန်တရားကို ဖွင့်ပြောတဲ့အတွက် မင်းကို ငါ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းဟာ စပိုင်တစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ မပြည့်စုံသေးဘူးဆိုတာ အတိအလင်း ပြောရတဲ့အတွက်လည်း ငါ အများကြီး ဝမ်းနည်းပါတယ်”

စင်စစ် စပိုင်လုပ်ငန်းဟူသည်မှာ ‘သူတစ်ပါးမျက်ခုံးမွေးပေါ် စင်္ကြံလျှောက်’ ရသော အလုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ‘သူတစ်ပါး’ ဆိုရာ၌လည်း မိမိနိုင်ငံမှ မိမိလူမျိုးများ အပေါ်တွင်မဟုတ်ဘဲ သူတစ်ပါးနိုင်ငံမှ သူတစ်ပါးလူမျိုးများ၏ ‘မျက်ခုံးမွေးပေါ်တွင် စင်္ကြံလျှောက်’ ရခြင်းဖြစ်ရာ အမြဲတစေ အန္တရာယ်ပတ်လည်ဝိုင်းနေသော စပိုင်များအဖို့ လိမ်စရာ၊ ညာစရာရှိလျှင် ‘ပိပီရီရီ’ လိမ်တတ်ညာတတ်ရန် အရေးကြီးသလို၊ ရှောင်စရာ တိမ်းစရာရှိလျှင်လည်း ‘လက်တစ်လုံးခြား’ ရှောင်တတ်၊ တိမ်းတတ်ကြရန် လိုအပ်လှသည်။

အကယ်၍ ထိုသို့ လိမ်တတ်ညာတတ်၍ ရှောင်တတ်တိမ်းတတ်သည့်ကြားထဲမှ မမျှော်လင့်ဘဲ အန္တရာယ်နှင့် ပက်ပင်းပါ ထိပ်တိုက်တိုးလာခဲ့ပါက ယင်းအန္တရာယ်ကို အပြတ်ရှင်း၍ ကိုယ်လွတ်ရုန်းနိုင်ရန်မှာ အရေးကြီးဆုံးပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မရှောင်သာ မတိမ်းသာ လိုအပ်လာပါက စပိုင်များသည် လူတစ်ယောက်အသက်ကို ဖက်ရွက်ပမာ သဘောထားနိုင်ကြရမည်။ တကယ့် ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲတွင် တစ်ဖက်ရန်သူကို ‘ဇီဝိန်ခြွေ’ ရန်အတွက် လက်မနှေးသူများ၊ ဝန်မလေးသူများ ဖြစ်ကြရမည်။

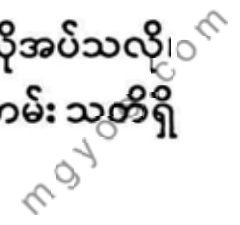
အကယ်၍သာ ထိုသို့သော အချိန်အခါနှင့် အခြေအနေမျိုးတွင် တစ်ဖက်ရန်သူကို ထိုသို့ သတ်ရန်ဖြတ်ရန် ဝန်လေးနေပါက (ဝါ) လိပ်ပြာမသန့်ဖြစ်နေပါက၊ သို့မဟုတ် လက်နှေးနေပါက (ဝါ) စိတ်မပျံ့တပါဖြစ်နေပါက တစ်ဖက်ရန်သူ၏ လက်ချက်ဖြင့် မိမိသာလျှင် အသက်ဆုံးရှုံးစရာရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ စပိုင်တစ်ယောက်သည် သေရေး ရှင်ရေးဖြစ်လာသည့်အခါမျိုးတွင် တစ်ဖက်ရန်သူအား 'စိတ်ပါလက်ပါဖြင့် လိပ်ပြာ သန့်သန့်' သတ်ရဲဖြတ်ရဲသူများ ဖြစ်ကြရမည်။ သတ်နိုင်ဖြတ်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြရမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်အခါနှင့် ထိုအခြေအနေသည် 'သူသေကိုယ်သေ' အခြေအနေမျိုးနှင့် အချိန်အခါမျိုးပင် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

သို့ဖြင့် စပိုင်သင်တန်းကျောင်းတွင် လူတစ်ယောက်အား လုံးဝ အသံမထွက်စေဘဲ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း အသက်ထွက်သွားအောင် သတ်နည်းဖြတ်နည်းများကိုပါ သင်ကြားပေးလေ့ရှိကြသည်။ သို့သော် ထိုသို့ အသံမထွက်အောင် လူသတ်နည်းများကို နောက်ဆုံးအဆင့်တွင်မှ သင်ကြားပေးလေ့ရှိကြသည်။

ပထမဦးစွာ စပိုင်သင်တန်းကျောင်းများသို့ တက်ရောက်ခွင့်မပြုမီ စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာမှု၊ ထိုးထွင်းကြံဆမှု၊ ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲတွင် အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်မှု စသည့် အစွမ်းအစများ မည်မျှရှိသည်၊ မရှိသည်ကို မေးခွန်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက်တွေ့အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမျိုးမျိုး စမ်းသပ်ကြည့်ကြသည်။ ထိုသို့ စပိုင် လောင်းများအား အရည်အချင်းစစ်ဆေးသည့်အခါများ၌ သက်ဆိုင်ရာ အထက်အရာရှိ ကြီးများအပြင် စိတ်ပညာပါရဂူများ၊ စိတ်ရောဂါအထူးကု ဆရာဝန်ကြီးများအပြင် 'အငြိမ်းစား' စပိုင်ကြီးများပါ ပါဝင်လေ့ရှိကြသည်။ သူတို့မေးသမျှ မေးခွန်းတိုင်းသည် စပိုင်လောင်းတစ်ယောက်အတွက် တစ်နည်းနည်းဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော မေးခွန်းများ သာလျှင်ဖြစ်သည်။ ဤမေးခွန်းများဖြင့် စပိုင်လောင်း၏ အရည်အချင်း၊ အတွေ့အကြုံ အစွမ်းအစများနှင့် အကြံအဖန်များ မည်ရွေ့မည်မျှရှိသည်ကို အတွင်းကျကျ 'နှိုက်' ကြည့်ကြသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် စပိုင်လောင်းများတွင် မိမိတိုင်းပြည်နှင့် မိမိအစိုးရအပေါ် မည်မျှ သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေသည်ကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် အဘက်ဘက်မှ စမ်းသပ်စစ်ဆေး ကြည့်ကြသည်။

စပိုင်လောင်းတစ်ယောက်အတွက် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မြဲမြံမှုရှိရန် လိုအပ်သလို၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာတောင့်တင်းမှုရှိရန်လည်း အရေးကြီးလှသည်။ အမြဲတမ်း သတိရှိ

နေသလို ထာဝစဉ် ဖျတ်လတ်တက်ကြွမှု ရှိနေရမည်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် စပိုင်လောင်းတစ်ယောက်သည် ရောက်လေရာအရပ်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လျောညီထွေနေတတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် 'ရောမရောက်လျှင် ရောမသားလို ကျင့်ရမည်' ဟူသော ဆိုရိုးစကားသည် စပိုင်များအတွက် အထူးသတိပြု၍ ထာဝစဉ်လိုက်နာရမည့် ဆောင်ပုဒ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ စပိုင်များအတွက် 'ရောမရောက်လျှင် ရောမလိုကျင့်ရမည်' သာမက 'အင်္ဂလန်ရောက်လျှင် အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့' လည်းကောင်း၊ 'ဂျာမနီရောက်လျှင် ဂျာမန်တစ်ယောက်ကဲ့သို့' လည်းကောင်း ရောက်လေရာ တိုင်းပြည်နိုင်ငံတွင် ထိုတိုင်းပြည် ထိုနိုင်ငံသားတစ်ယောက်လို ပြောဆိုနေထိုင် ကျင့်ကြံလုပ်ကိုင်သွားနိုင်ရန် အထူးပင် အရေးကြီးလှသည်။ အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် စပိုင်တစ်ယောက်အတွက် မရှိလျှင် လုံးဝမဖြစ်သောအချက်မှာ 'ဟန်ဆောင်ကောင်းမှု' ပင်ဖြစ်သည်။

ဂျာမနီတွင် စပိုင်လုပ်နေသော အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်သည် တကယ့်ဂျာမန်တစ်ယောက်ပမာ ဟန်ဆောင်တတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် အမေရိကတွင် တာဝန်ကျနေသော ရုရှားစပိုင်တစ်ယောက်သည် အမေရိကန်တစ်ယောက်နှင့် လုံးဝခွဲမရအောင် ဟန်ဆောင်နိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူစွာ စပိုင်ကောင်းတစ်ယောက်သည် စစ်သုံးပန်းတစ်ယောက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင် မိလျံနာသူဌေးကြီးတစ်ဦးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟိုတယ်အစောင့်တစ်ယောက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မီးရထားအလုပ်သမားတစ်ဦးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကဲ့သို့လည်းကောင်း မိမိလုပ်ဆောင်ရမည့် စပိုင်အလုပ်၏ အနေအထားအရ ပီရီသေသပ်စွာ ဟန်ဆောင်တတ်ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

စပိုင်တို့တတ်အပ်သော ဟန်ဆောင်မှုအတတ်ပညာနှင့် တစ်ပါတည်း တွဲနေသည်မှာ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ အတတ်ပညာပင်ဖြစ်သည်။

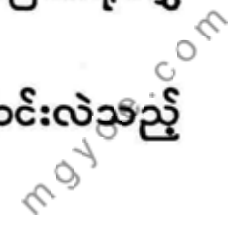
ထို ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲအတတ်ပညာဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တချို့က မုတ်ဆိတ်မွေးအတု၊ နှုတ်ခမ်းမွေးအတု၊ ဆံပင်အတု၊ သွားအတုများ တပ်ဆင်ကာ ရုပ်ရှင်များနှင့် စိတ်ကူးယဉ် စုံထောက်ဝတ္ထုထဲမှ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ လုပ်လေ့လုပ်ထရှိသည်များကို ပြေး၍ မြင်ယောင်မိကြမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုပစ္စည်းအတုများ တပ်ဆင်၍ စပိုင်များ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်မှာ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းနှင့် စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင်မူ ထိုသို့ ပစ္စည်းအတုများဖြင့် ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲပြုလုပ်ခြင်းများ လုံးဝမရှိတော့သလောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ယခုမျက်မှောက်ခေတ် စပိုင်သင်တန်းကျောင်းများတွင် သင်ကြားပေးနေသော ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ အတတ်ပညာများမှာ ထိုသို့သော ဆံပင်အတု၊ နှုတ်ခမ်းမွေးအတု၊ မုတ်ဆိတ်မွေးအတုများဖြင့် 'ကိုးရိုးကားရား၊ ဖိုရိုဖားရား' မဟုတ်တော့ဘဲ မျက်နှာပေါ်တွင် တစ်နေရာရာ၌ တစ်စုံတစ်ခုကို မသိမသာ ပြောင်းလဲပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် မူလရုပ်လက္ခဏာနှင့် သိသိသာသာကြီး ကွဲပြားခြားနားသွားစေသည့် ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ အတတ်ပညာများကို အသုံးပြုနေကြသည်။ ဥပမာ ဘယ်ဘက်ပါးပေါ်တွင် အမာရွတ် တစ်ခုသော်လည်းကောင်း၊ ညာဘက်ပါးပေါ်တွင် မဲ့တစ်လုံးသော်လည်းကောင်း တပ်ဆင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် မူလမျက်နှာကို ရုတ်တရက် မမှတ်မိနိုင်အောင် ဖြစ်သွား တတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဆံပင်ပုံစံကို ပြောင်းလဲပြုပြင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း ရုပ်လက္ခဏာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြောင်းလဲသွားတတ်သည်။ ဥပမာ အမြဲတမ်း ဆံပင် ရှည်နှင့် ရှိနေသူတစ်ယောက်အား ခေါင်းတုံးဆံတောက် ညှပ်လိုက်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဆံပင်ကို ထာဝစဉ် စမတ်ကျကျ သ၍ နေတတ်သူတစ်ယောက်အား ခေါင်းစုတ်ဖွားဖြင့် ဆံပင်များကို ဖွပေးလိုက်၍ဖြစ်စေ၊ နေ့စဉ် မြင်နေကျသူများပင် 'လူမှား' သွားအောင် ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ ယုတ်စွအဆုံး ဆံပင်ကို ညာဘက်ခွဲ၍ ခေါင်းဖြီးတတ်သူတစ်ဦးအား ဘယ်ဘက်သို့ ပြောင်း၍ ခွဲဖြီးပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် အကြီးအကျယ် ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ထို့ပြင် ဆံပင်အရောင်ကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကွဲပြားသွားအောင် ဆေးဆိုးခြင်းဖြင့်လည်း ရုပ်ပြောင်းသွားအောင် ပြုလုပ်တတ်ကြသည်။

ထိုနည်းတူစွာ မျက်ခုံးမွေး၏ အနေအထားကို မသိမသာ ပြုပြင်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နေကာမျက်မှန်၊ ရွှေကိုင်မျက်မှန် စသည်ဖြင့် မျက်မှန်ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲတပ်ဆင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုတ်တရက် မမှတ်မိနိုင်အောင် ဖြစ်သွားတတ်သည်။ တချို့ကမူ အပေါ်သွားဖြစ်စေ၊ အောက်သွားဖြစ်စေ... ရှေ့သွား တစ်ချောင်း ကျိုးသည့်ဟန်ဖြင့် ဆေးအနက် သုတ်ထားတတ်ကြသည်။ ဤနည်းဖြင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှကြည့်လျှင် လုံးဝမမှတ်မိအောင် ရုပ်ပြောင်းသွားတတ်ကြသည်။

တချို့ကလည်း ဆံပင်ကို အရောင်ပြောင်းသွားအောင် ဆေးဆိုးသကဲ့သို့ အသားမည်းနေသူကို အသားညိုသွားအောင်၊ အသားဖြူနေသူကို အသားမည်းသွား အောင် သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်စပ်ထားသော ဆေးများဖြင့် ပြုပြင်ဖန်တီး၍ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ လုပ်တတ်ကြသည်။

ထိုသို့ ရုပ်လက္ခဏာနှင့် အသားအရေကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသည့်

အတတ်ပညာများ သင်ကြားကြရသလို ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲနှင့်ပတ်သက်၍ ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအစား အရပ်အမောင်းနှင့် လမ်းလျှောက်ပုံမတူအောင် လေ့ကျင့်သည့်နည်းများ ကိုလည်း လေ့လာသင်ကြားကြရသည်။ ခါးကို အနည်းငယ်ကိုင်း၍ လမ်းလျှောက်သည့် အလေ့အကျင့်ကို ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် မူလအရပ်အမောင်းထက် နှစ်လက်မခန့်ပို၍ ပုသွားသည်ဟု ထင်ရတတ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ ခြေတစ်ဖက် 'ဆာ' နေသည့် ပုံစံမျိုးဖြင့် ထော့ကျိုးထော့ကျိုး လမ်းလျှောက်ကာ 'ပုံမှားရိုက်' တတ်ကြသည်များလည်း ရှိကြ သည်။

တစ်ခါက ထိုသို့ ခြေတစ်ဖက် 'ဆာ' နေသည့်ပုံစံဖြင့် ထော့ကျိုးထော့ကျိုး လမ်းလျှောက်ကာ ရုပ်ဖျက်ထားသော ပြင်သစ်စပိုင်တစ်ယောက် ပိုလန်နိုင်ငံမှ ဂျာမနီ နိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန် နယ်ခြားတစ်ခုသို့ ရောက်လာသည်။ နယ်ခြားအစောင့် ဂျာမနီတပ်သားများက ထိုစပိုင်အား သာမန်အရပ်သားတစ်ယောက်ဟု ယူဆကာ ဝတ်ကျောတမ်းကျော စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီး ဂျာမနီနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ဤတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ အလွယ်တကူ ခွင့်ပြုချက်ရသဖြင့် ဝမ်းအသာကြီးသာသွားသော ထိုစပိုင်သည် ခပ်စောစောက ထော့ကျိုးထော့ကျိုးဖြင့် လမ်းလျှောက်ခဲ့သည်ကို ရုတ် တရက် သတိမေ့ပြီး လူကောင်းတစ်ယောက်ပမာ ခပ်တည်တည် လျှောက်သွားခဲ့မိသည်။ ဤတွင် အစောင့်ဂျာမန်စစ်သားများက မသင်္ကာ၍ ခေါ်ယူစစ်ဆေးမေးမြန်းရာမှ စပိုင်မှန်းသိသွားပြီး ချက်ချင်း အဖမ်းခံလိုက်ရသည်။

ဤသည်မှာ ထိုစပိုင်အား သင်ကြားပေးလိုက်သည့် စပိုင်သင်တန်းကျောင်း၏ ညံ့ဖျင်းမှုဟူ၍ပင် ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသို့ ခြေတစ်ဖက် 'ဆာ' နေသည့် ပုံစံမျိုးဖြင့် ထော့ကျိုးထော့ကျိုး လမ်းလျှောက်သည့်နည်းကို လေ့ကျင့် ရာ၌ ရိုးရိုးလေ့ကျင့်ခြင်းထက် ဖိနပ်တစ်ဖက်တည်းတွင် ကျောက်ခဲခပ်သေးသေး တစ်လုံးကိုထည့်၍ လေ့ကျင့်ခြင်းက ပို၍ စိတ်ချရသည်။ ထိုသို့ ဖိနပ်တစ်ဖက်တည်းတွင် ကျောက်ခဲထည့်၍ လမ်းလျှောက်ခြင်းဖြင့် တမင်တကာ ထော့ကျိုးထော့ကျိုးလုပ်နေရန် မလိုတော့ဘဲ ကျောက်ခဲထည့်ထားသည့်ဘက်မှ ခြေထောက်မှာ အလိုအလျောက် ထော့ကျိုးဖြစ်နေမည်ဖြစ်သည်။ ယခုသော်မူ အဆိုပါစပိုင်သည် ဖိနပ်ထဲတွင် ကျောက် ခဲထည့်ဘဲ တမင်ဟန်လုပ်၍ ထော့ကျိုးလျှောက်နေရသည်ဖြစ်ရာ ရုတ်တရက် ဝမ်း သာလုံးဆိုပြီး သတိမေ့သွားရာမှ စောစောကလို ထော့ကျိုးဟန်ဆောင်၍ လမ်း မလျှောက်မိဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သာမန် အသေးအဖွဲ့ ပေါ့လျော့မှုတစ်ခုကြောင့်

အဖမ်းမခံသင့်ဘဲ အဖမ်းခံသွားခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲ အတတ်ပညာများအပြင် စပိုင်များသည် အချို့သော ခေတ်မီစက်ကိရိယာများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားကြရသည်။ ယင်းတို့မှာ အသံဖမ်းစက်၊ အသံလွှင့်စက်၊ ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းစက် စသည့် ကိရိယာများကို အသုံးပြုသည့်နည်းများနှင့်တကွ ထိုစက်များကို ဖြုတ်နည်း၊ တပ်နည်း၊ ပြင်နည်းများပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများဖြင့် သတင်းပို့နည်း၊ သတင်းယူနည်းများကိုလည်း လေ့လာသင်ကြားကြရသည်။

ထို့ပြင် ထိုသို့ ခေတ်မီစက်ကိရိယာများကို အသုံးမပြုဘဲ ရိုးရိုးသာမန်စာဖြင့် ရေး၍ သတင်းပို့ သတင်းယူရာတွင် အသုံးပြုရန်အတွက် လျှို့ဝှက်မင်များနှင့် ဓာဟု ဗေဒမင်များကို ဖော်စပ်နည်းများနှင့်တကွ တတ်ကျွမ်းအောင် လက်တွေ့သင်ကြား လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်တွယ်ပစ်ခတ်နည်းများနှင့် မီးခံသေတ္တာများ၊ အာမခံသေတ္တာများနှင့် သော့ခတ်ထားသည့် ဗီရိုများ၊ အံဆွဲများကို သော့တူဖြင့်ဖွင့်သည့် 'ဖောက်ထွင်းရေးအတတ်' များကိုပါ ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက် အောင် သင်ကြားကြရသည်။

ဤသည်တို့မှာ ရုပ်ဝတ္ထုပိုင်းဆိုင်ရာ အတတ်ပညာများနှင့်ပတ်သက်၍ စပိုင် များ သင်ကြားကြရသည့် ပညာရပ်များဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ပါး စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတတ်ပညာများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း အဘက်ဘက်မှ ကုံလုံကြွယ်ဝအောင် သင်ကြားကြရသေးသည်။

မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချမှု အပြည့်အဝရှိနေစေရန်နှင့် မိမိစိတ်ကို အမြဲ တမ်းထိန်းချုပ်၍ ထာဝစဉ် သတိရှိနေစေရန်မှာ စပိုင်များအတွက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အရေးကြီးသော သင်ခန်းစာတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ် တရက် မြင်လိုက်၊ တွေ့လိုက်၊ ကြားလိုက်ရသဖြင့် အံ့ဩသွားခြင်း၊ တုန်လှုပ်သွားခြင်း၊ ဒေါသထွက်သည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုမျိုးကို အတတ်နိုင်ဆုံး မဖြစ်ပေါ်အောင် ထိန်းချုပ်နိုင် ကြရမည်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက်၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှု အဇ္ဈတ္တအတွင်းသဏ္ဍာန်သည် ထိုသူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အမြဲတစေ ထင်ဟပ်နေသည်ဖြစ်ရာ ထိုသို့ ထင်ဟပ်မှုမျိုးကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိသူမှာ တစ်ရာလျှင် တစ်ယောက်၊ တစ်ထောင်လျှင် တစ်ယောက်သာ ရှိတတ်သည်။ တိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် စပိုင်များပင်ဖြစ်သည်။ စပိုင်များ၏ အဘိဓာန်တွင် 'မျက်နှာပျက်သွားခြင်း၊ ဣန္ဒြေပျက်သွားခြင်း' စသော ဝေါဟာရများ လုံးဝမရှိအောင်

mgysa.com

ကြိုးစားကြရသည်။

‘ဟန်ကိုယ်ဖို့၊ မာန်သူဖို့’ ဟူသောစကားသည် စပိုင်များ၏ လက်သုံးစကား တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ မည်သည့်အခြေအနေ မည်သည့်အချိန်အခါမျိုးတွင်ဖြစ်စေ ဟန်မပျက်ရန် အစွမ်းကုန် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပျာယီးပျာယာဖြစ်ခြင်း၊ ရေးကြီးသုတ်ပျာနိုင်ခြင်း၊ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိဖြစ်ခြင်း စသော ပုံပျက်ပန်းပျက် အမူအရာများသည် စပိုင်များအတွက် ရာသက်ပန် ရှောင်ကြဉ်ရမည့် လှုပ်ရှားမှုမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ ခေါင်းအေးအေးထားခြင်း၊ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ရှိခြင်း၊ မျက်စိရှင်ခြင်း၊ နားပါးခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားကို လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း အလုံးစုံ မှတ်သားနိုင်ခြင်း စသည့် အရည်အချင်းများသည် စပိုင်ကောင်းများ၏ မရှိမဖြစ်သော အင်္ဂါရပ်များပင် ဖြစ်သည်။ အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် ‘ချက်ဆို နားခွက်ကမီးတောက်’ စေရန်နှင့် ‘ပါးစပ်ဟရုံဖြင့် အူဘယ်နှခွေရှိသည်ကို သိပြီးသား’ ဖြစ်စေရန်မှာ စပိုင်များအတွက် အရေးအကြီးဆုံးနှင့် အလိုအပ်ဆုံးသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတတ်ပညာများပင် ဖြစ်သည်။

ဤသည်တို့မှာ ယနေ့ မျက်မှောက်ကာလ နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော စပိုင်သင်တန်းကျောင်းများ၌ သင်ကြားနေကြသည့် အခြေခံအတတ်ပညာများပင် ဖြစ်သည်။ သင်တန်းကျောင်းသို့ အုပ်ချုပ်သည့် တာဝန်ခံအကြီးအကဲများနှင့် သင်တန်းဆရာ သင်တန်းမှူးများ၏ အရည်အချင်းများနှင့် အတွေ့အကြုံများအရ သင်ကြားပုံ သင်ကြားနည်းများတွင် အထိုက်အလျောက် ကွဲပြားခြားနားမည်ဖြစ်သော် လည်း ရုပ်ဝတ္ထုဆိုင်ရာနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေခံအတတ်ပညာများမှာမူ ကွဲပြားခြားနားမှုမရှိဘဲ အထက်ပါအတိုင်း တစ်သဘောတည်းသာလျှင် ဖြစ်ကြသည်။

တချို့သော စပိုင်သင်တန်းကျောင်းများတွင်မူ တာဝန်ခံအုပ်ချုပ်သူများသည် သူတို့၏ အတွေ့အကြုံများအရ သူတို့နည်း သူတို့ဟန်ဖြင့် စနစ်သစ်များကို တီထွင် ကာ သင်ကြားလျက်ရှိကြသည်။

ဂျာမနီတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ဂျာမန်စပိုင်သင်တန်းကျောင်းများအနက် တစ်ခုသော ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် အုပ်ချုပ်သူ အကြီးအကဲများသည် သင်တန်းသား ‘စပိုင်လောင်းများ’ အား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လုံးဝတွေ့ဆုံခွင့်မပြုဘဲ သီးသန့်အခန်း ကလေးတစ်ခုထဲသို့ တစ်ဦးစီစီ တစ်ယောက်ချင်း ခေါ်ယူကာ ‘ပရိုက်ဗိတ်’ သင်ကြား ပေးခဲ့သည်။ သင်တန်းအုပ်ချုပ်သူ ‘စပိုင်ဆရာကြီးများ’ ၏ အယူအဆအရ စပိုင်များ

သည် မတော်တဆ ရန်သူ့လက်တွင်း ကျရောက်၍ အပြင်းအထန် နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်း ခံရပါက မိမိတို့စပိုင်အချင်းချင်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအပေါ် သစ္စာဖောက်၍ 'ဖော်ကောင်' လုပ်လေ့ရှိကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ စပိုင်အချင်းချင်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ဘယ်သူဘယ်ဝါဟူ၍ လုံးဝမသိခြင်းသည် စိတ်အချရဆုံးဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ကာ တစ်ကျောင်းတည်းတွင် တက်ရောက်သင်ကြားနေကြသော စပိုင်သင်တန်းသားများကိုပင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လုံးဝ မမြင်ရ မတွေ့ရအောင် တစ်ဦးချင်းခေါ်ယူ သင်ကြားပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် အဆိုပါသင်တန်းကျောင်းတွင် တစ်ခါတစ်ရံ မရှောင်မလွှဲသာဘဲ သင်တန်းသားအားလုံးကို တစ်စုတစ်ဝေးတည်းခေါ်ယူ၍ သြဝါဒပေးရသည့်အခါမျိုး ရှိတတ်သည်။ အချင်းချင်း သစ္စာဖောက်မှုအန္တရာယ်ကို အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်နေကြသော စပိုင်ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးများသည် ထိုသို့ သင်တန်းသားအားလုံး တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ခေါ်ယူရသည့်အခါမျိုးမှာပင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မသိအောင် မမှတ်မိအောင် စီစဉ်လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့လုပ်ဆောင်ချက်မှာ တခြားမဟုတ်။ သင်တန်းသားအားလုံး တစ်ယောက်မကျန် ခေါင်းစွပ်မျက်နှာဖုံးများ တပ်ဆင်ပေးထားခြင်းပင် ဖြစ်သတည်း။

ထိုကျောင်းတွင် ထိုသို့ သင်တန်းသား စပိုင်လောင်းများအား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မမြင်မတွေ့ရအောင် စီစဉ်လုပ်ဆောင်ထားသော်လည်း တခြားတခြားသော ဂျာမန်စပိုင် သင်တန်းကျောင်းများတွင်မူ နိုင်ငံတကာမှ သင်တန်းများကဲ့သို့ သင်တန်းသား အချင်းချင်း ပွင့်လင်းရင်းနှီးစွာ တွေ့ဆုံခွင့်ပေး၍ သင်ကြားလျက်ရှိကြသည်။ ထိုသို့သော သင်တန်းကျောင်းများမှ စပိုင်ဆရာကြီးများအနေဖြင့်ဆိုလျှင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် စပိုင်အချင်းချင်း မြင်ဖူး တွေ့ဖူး သိဖူးထားခြင်းဖြင့် အလုပ်ခွင်တွင် ပိုမို အောင်မြင်မှု ရနိုင်သည်ဟု တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ခံယူသဘောပေါက်ထားကြသည်။ ဤသည်မှာ 'တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း' ဟူသော စကားအရပင်တည်း။

အထက်ဖော်ပြပါတို့မှာ စပိုင်သင်တန်းကျောင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ သိကောင်းစရာ အချက်အလက်များပင်ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် စပိုင်သင်တန်းကျောင်းများမှ သင်ကြားပေးလိုက်သော စပိုင်အတတ်ပညာများသည် လက်တွေ့နှင့် သဘောတရား ပေါင်းစပ်ထားသော်လည်း အခြေခံအားဖြင့် သဘောတရားဆိုင်ရာ နည်းနိဿယများသာလျှင် ပို၍များသည်ဟု

ဆိုရမည်။ ဤသဘောတရားများနှင့် နည်းနိဿယများကို အလုပ်လမ်းညွှန်အဖြစ် အသုံးပြု၍ လက်တွေ့ကွင်းဆင်းရာတွင် လိုအပ်သလို ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂအလျောက် လုပ်ဆောင်သွားကြရမည်သာဖြစ်သည်။ သင်တန်းကျောင်းမှ သင်ကြားပေးလိုက်သော အဆိုပါ သဘောတရားများနှင့် အခြေခံများကို 'လှေခံစားထစ်' အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် အသုံးမပြုဘဲ အချိန်အခါနှင့် အခြေအနေအရ ထိုးထွင်းကြံဆကာ 'တစ်လွှာချင်း လွှာ၍' ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ လုပ်ဆောင်သွားကြရန် အရေးကြီးသည်။

စင်စစ်အားဖြင့်လည်း စပိုင်တို့ မည်သည့်သင်တန်းကျောင်းမှ တတ်မြောက် လာသော အခြေခံပညာရပ်များဖြင့် ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီဟူ၍မရှိဘဲ စပိုင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရာ၌ မိမိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည့် တိုင်းပြည်၊ မိမိ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရမည့် နယ်မြေဒေသ၊ မိမိအတွက် သီးခြားပေးအပ်လိုက်သည့် အလုပ်သဘောအရ တာဝန်ကျ ရာအရပ်သို့မသွားမီ လိုအပ်သည့် အချက်အလက်များကို အသေးစိတ် စုံစမ်းလေ့လာ ခြင်း၊ စနစ်တကျ အဘက်ဘက်မှ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းများကို အထူးဂရုစိုက်၍ လုပ်ကိုင်ကြရစေမိဖြစ်သည်။

တချို့သော စပိုင်များမှာ လောလောဆယ် မိမိဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်း တာဝန်အရ မိမိ၏ မူလဇာတိဟောင်းကိုဖျောက်ကာ ဇာတိသစ်ကို ဖန်တီးယူကြရသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မူလအမည်၊ နေရပ်၊ အလုပ်အကိုင်များနှင့်တကွ နောက်ကြောင်းရာဇဝင် ကိုပါ လုံးဝဖျောက်ဖျက်ကာ နာမည်အသစ်၊ နေရပ်အသစ်၊ အလုပ်အကိုင်အသစ်နှင့် ကိုယ်ရေးရာဇဝင်အသစ်များကို ပြောင်းလဲခံယူခြင်းဖြစ်သည်။ လိုအပ်ပါက ဆံပင်ကို ဘယ်ခွဲမှ ညာခွဲသို့ပြောင်းခြင်း၊ ယခင်က မျက်မှန်လုံးဝမတပ်ဘဲ ယခု ရွှေကိုင်မျက်မှန် တပ်ခြင်း၊ အသားအရောင်ကို ဆေးဆိုး၍ မသိမသာပြောင်းပစ်ခြင်း စသည့်နည်းများဖြင့် ရုပ်ဖျက်တန်လျှင် ဖျက်ရသည်။

ထိုအချိန်ထိုအခါမျိုးတွင် ထိုစပိုင်အတွက် အရေးအကြီးဆုံးမှာ 'လူသစ်စိတ် သစ်' မွေးရန်ပင်ဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ယခင်နာမည်ဟောင်းနှင့် ဘဝဟောင်းကို လုံးဝ မေ့ပစ်လိုက်ပြီး နာမည်အသစ်နှင့် ဘဝသစ်ကိုသာ အမြဲတစေ သတိရမှတ်မိနေရ မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အသစ်လုပ်ကြံဖန်တီး၍ ပြောင်းလဲထားသော နာမည်၊ နေရပ်၊ အလုပ်အကိုင်များနှင့်တကွ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို အချိန်မရွေး၊ တစ်လုံးမလွဲအောင် 'ဒက်ခနဲ' ပြောနိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြောနိုင်စေရန် ကြက်တူရွေး၊ သာလိကာ များလို အလွတ်ကျက်မှတ်၍ ရွတ်ဆိုပြနိုင်ရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်ပေ။ မိမိ၏ အတွင်းစိတ်

နှင့် ခံစားချက်များ ကိုယ်နှိုက်ကပင်လျှင် ဘဝဟောင်းကို လုံးဝ စွန့်ပစ်မေ့ပစ်လိုက်ပြီး ဘဝသစ်မှ လူသစ်တစ်ယောက်အဖြစ် ပြောင်းလဲ မှတ်ယူနိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသည် ပင်လျှင် 'လူသစ်စိတ်သစ်' မွေးခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ မိမိကိုယ်မိမိ အရှင်လတ်လတ် ဘဝပြောင်းခဲ့ရသူတစ်ယောက်အနေဖြင့် အသိစိတ်ကရော၊ မသိစိတ်ကပါ အတွင်းကျကျ ခံယူချက်နှင့် ခံစားချက်ရှိမှသာလျှင် မိမိပြောသမျှ၊ ဆိုသမျှသည် သဘာဝကျ၍ ယုတ္တိရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာမျိုးတွင် အသစ်လုပ်ကြံ ပြောင်းလဲထားသော မိမိနာမည်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် ကိုယ်ရေးရာဇဝင် များကို အတွင်းအဇ္ဈတ္တသဏ္ဌာန်အားဖြင့် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ခံယူမှုမရှိဘဲ သာမန် ရုပ်ဖျက်ဟန်ဆောင်ရုံမျှသာ အလွတ်ကျက်မှတ်ထားခဲ့ပါက ဗြုန်းခနဲ တစ်စုံတစ်ယောက် က မိမိနာမည်ဟောင်းကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်နှင့် အမှတ်တမဲ့ လွှတ်ခနဲ ပြန်ထူးမိ တတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း အသစ်ပြောင်းလဲထားသော မိမိနာမည်သစ်ကို အနီးအနားမှ လူတစ်ယောက်က ခေါ်လိုက်သည်ကိုပင် မိမိကိုခေါ်သည်ဟု မသိလိုက်ဘဲ ငေး၍ ကြောင်နေမိတတ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တစ်စုံတစ်ခုသောတာဝန်ဖြင့် ရုပ်ဖျက်ကာ ဘဝပြောင်းထားသော စပိုင်တစ်ယောက်သည် မိမိ၏ နာမည်အသစ်၊ နေရပ်အသစ်၊ အလုပ်အကိုင်အသစ်နှင့် ကိုယ်ရေးရာဇဝင်အသစ်တို့ကို ညကြီးသန်းခေါင် အိပ်မောကျနေခိုက်၊ အိပ်ရာမှ ဗြုန်းခနဲနှိုး၍ မေးသည့်တိုင်အောင် တစ်လုံး မလွဲစေရဘဲ ဒိုးခနဲ၊ ဒေါက်ခနဲ မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေဆိုနိုင်သည်အထိ ဘဝသစ်တွင် 'ဈာန်' ဝင်နေရ မည်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက အင်္ဂလိပ်စပိုင်တစ်ယောက်သည် ပြင်သစ်လူမျိုး တစ်ယောက်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်၍ စပိုင်လုပ်ငန်းများလုပ်နေစဉ် ဂျာမန်တို့က မသင်္ကာ သဖြင့် ဖမ်းဆီးသွားခဲ့ရာမှ သူ့ကိုယ်သူ တကယ့်ပြင်သစ်တစ်ယောက်ပမာ 'ဈာန်' ဝင်နေသဖြင့် အသက်ဘေးမှ သိသိကလေး လွတ်လာခဲ့သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ပြင်သစ်ယောင် ဆောင်ထားသော အဆိုပါ အင်္ဂလိပ်စပိုင်ကို အချုပ်ခန်းထဲတွင် ချုပ်ထားခိုက် ည နာရီပြန်နှစ်ချက်လောက်တွင် အရေးတကြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းစရာရှိသဖြင့် ဂျာမန် ဂတ်စတာပိုများက ထိုစပိုင်အား အိပ်ရာမှ ဗြုန်းခနဲ သွားနှိုးကြသည်။ ဤတွင် တကယ်ပင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေသော အင်္ဂလိပ်စပိုင်သည် အိပ်ရာမှ ဗြုန်းခနဲ အနှိုးခံလိုက်ရသဖြင့် အိပ်မှုနံ့စုံမွှားထပြီး ပါးစပ်မှ လွတ်ခနဲ ယောင်အော်လိုက်

မိသည်။ သို့သော် သူ ယောင်ယမ်း၍ အော်လိုက်သည်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ပြင်သစ်ဘာသာဖြင့် အော်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတွင် စောစောက သူ့အား အင်္ဂလိပ် တစ်ယောက်ဟူ၍ သင်္ကာမကင်းဖြစ်နေသော ဂျာမန်ဂတ်စတာပိုများသည် အိပ်ရာထဲမှ အိပ်ချင်မူးတူးဖြင့် ပြင်သစ်လို ယောင်ယမ်းအော်လိုက်သည်ကို ကြားရတော့မှ တကယ့် ပြင်သစ်တစ်ယောက်ဟူ၍ ယုံကြည်ကာ ထိုစပိုင်အား ပြန်လွှတ်လိုက်ကြသည်။ စပိုင်အလုပ်သည် အမှန်တကယ်ပင် 'ဈာန်' ဝင်စားရသော အလုပ်ဖြစ်သည်။

စပိုင်များသည် ဓာတ်ပုံအရိုက်ခဲရန် ဝန်လေးတတ်ကြသော်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်လွန်းသော ဆော်ဂျီသည် တိုကျိုမြို့တွင် အထက်ပါအတိုင်း ဓာတ်ပုံအရိုက်ခဲမိသည်။

ကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သူ

ဒေါက်တာ ရစ်ချပ်ဆော်ဂျီသည် ရုရှားပြည်တွင် မွေးဖွားခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ၏ဖခင်မှာ ဂျာမန်လူမျိုးဖြစ်၍ သူ့မိခင်မှာမူ ရုရှားအမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ ရစ်ချပ်ဆော်ဂျီသည် ရုရှားပြည်တွင် မွေးဖွားခဲ့သော်လည်း သူ့ဖခင်နှင့်အတူ ဂျာမနီတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။

၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာခဲ့ရာ ရစ်ချပ်ဆော်ဂျီသည် ဂျာမန်တပ်မတော်တွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့သည်။

ဆော်ဂျီ၏အဘိုးဖြစ်သူ အလက်ဇင်းဒါးဆော်ဂျီသည် ဂျာမန်အမျိုးသား ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်ကြီး ကားလ်မတ်ရှီစဉ်က ကားလ်မတ်၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့ဖြင့် 'ဘမျိုးဘိုးတူ' လာခဲ့သော ရစ်ချပ်ဆော်ဂျီသည် အရွယ်ရောက်လာသောအခါ သူ့နေထိုင်ရာ ဟမ်းဘတ်မြို့တွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံး၍ ဂျာမန်တို့ စစ်ရှုံးကာ ဂျာမနီတစ်နိုင်ငံလုံး ကပ်ဆိုက်နေချိန်ဖြစ်သည်။

ဆော်ဂျီသည် ပညာရေးဘက်တွင်လည်း ထူးချွန်သူဖြစ်သည်။ သူသည် ဟမ်းဘတ်တက္ကသိုလ်မှ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာဖြင့် ဒေါက်တာဘွဲ့ ရယူခဲ့ပြီး ဂျာမန်ဘာသာစကားသာမက ရုရှား၊ အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်ဘာသာစကားများကိုပါ ရေရေလည်လည် တတ်ကျွမ်းသည့်ပြင် ဂျပန်နှင့် တရုတ်စကားများလည်း အတော်အတန် ပြောနိုင်ဆိုနိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် အထက်တန်းနှင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက စိတ်ပညာနှင့် သမိုင်းပညာဘာသာရပ်များတွင် ထူးချွန်ခဲ့သူတစ်ဦးလည်း

ဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာဘွဲ့ ရယူပြီးနောက် သတင်းစာလောကသို့ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ အောင်မြင်ထင်ရှားသော သတင်းစာဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုသို့ ကျောင်းသားဘဝက စိတ်ပညာ၊ သမိုင်းပညာများ လိုက်စားခဲ့ခြင်း၊ တက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာဘွဲ့ ရခြင်း၊ ဘာသာစကား သုံးလေးမျိုးကို ရေရေလည်လည် တတ်ကျွမ်းခြင်း၊ သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်း စသော အရည်အချင်းများနှင့် အစွမ်းအစများသည် ဆော်ဂျီအား စပိုင်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာစေရန်အတွက် အကောင်းဆုံးသော လက်နက်ကိရိယာများသဖွယ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ၁၉၁၇ ခုနှစ် ရုရှားပြည်တွင် အောက်တိုဘာလ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲခံ၍ ဗော်ရှီဗစ်တို့ အာဏာရလာခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါက်တာ ရစ်ချပ်ဆော်ဂျီသည် ဆိုဗီယက်စပိုင်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် ဂျာမနီတွင် ဆိုဗီယက်စပိုင်အဖြစ် မှင်သေသေ လုပ်ကိုင်နေရာမှ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တစ်ဝိုက်တွင် တရုတ်ပြည်၌ ဆိုဗီယက်စပိုင်အဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်းရန် အထူးတာဝန်ဖြင့် တရုတ်ပြည်သို့ ပထမဆုံးအကြိမ် သွားရောက်ခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ သွားရောက်ရာ၌ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ရုပ်ဖျက်၍ တိတ်တဆိတ် သွားရောက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားဝင် အထင်အရှား တိတိလင်းလင်း သွားရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် သတင်းစာဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ရာ ဂျာမန်သတင်းထောက် သတင်းစာဆရာတစ်ဦးအနေဖြင့် တရုတ်ပြည်မှသတင်းများ ရယူရန်ဟူသောတာဝန်ဖြင့် သွားရောက်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ သတင်းစာဆရာတစ်ဦးအနေဖြင့် တရုတ်ပြည်သို့ ဆိုဗီယက်စပိုင်အဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်းရန် သွားရောက်ခဲ့သော ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် 'တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်' ဆိုသလို လုပ်ငန်းတာဝန်နှစ်ခုစလုံးကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဂျာမနီပြည်ရှိ ဂျာမန်သတင်းစာတိုက်များသို့ တရုတ်ပြည်နှင့်ပတ်သက်သည့် စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာ သတင်းများကို အဆက်မပြတ် ပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်နှင့်အမျှ တရုတ်ပြည်တွင် ဆိုဗီယက်စပိုင်အဖွဲ့တစ်ခုကိုလည်း အောင်မြင်ပီရိစွာ ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် သတင်းစာဆရာ၊ သတင်းထောက်ဟူသော 'နဖူးစည်း' သည် သတင်းများကို ရယူရေးသာမက စပိုင်လုပ်ငန်းအတွက်ပါ လွန်စွာ ထိရောက်ခဲ့သည်ဟု

ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များသည် ဒေါက်တာဆော်ဂျီအား တရုတ်ပြည်မှ တာဝန်များ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်ပြီးသည့်နောက် တရုတ်ပြည်မှတစ်ဆင့် ဂျပန်ပြည်သို့ ဆက်လက်စေလွှတ်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်မှာ ၁၉၃၃ ခုနှစ်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် ဂျပန်ပြည်သို့မသွားမီ ဂျာမနီသို့ ခေတ္တပြန်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂျာမနီ၌ နာဇီတို့ တန်ခိုးကြီးထွားနေချိန်ဖြစ်သည်။ ကွက်ကျော်လားတ်မြင်တတ်သော ဆော်ဂျီသည် ဂျာမနီသို့ ပြန်ရောက်လာပြီးနောက် နာဇီခေါင်းဆောင်များ၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို အပြည့်အဝရရှိအောင် လုပ်ဆောင်လိုက်သေးသည်။ ထိုအချိန်က တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် ချန်ကေရှိတ်၏ ကူမင်တန်တပ်များနှင့် မော်စီတုံး၏ ကွန်မြူနစ်တပ်များ ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားနေကြပြီး တစ်ချိန်တည်းတွင် ဂျပန်တပ်များ၏ ကျူးကျော်မှုကြောင့် ပြည်တွင်းရေး ရှုပ်ထွေးနေသည်ဖြစ်ရာ သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်၏ အရည်အချင်းသာမက စပိုင်တစ်ယောက်၏ အစွမ်းအစများပါ ပေါင်းစပ်ထားသော ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် သူ စုံစမ်းသိရှိခဲ့ရသမျှ တရုတ်ပြည်ကြီး၏ အတွင်းရေးများကို ဂျာမနီမှ နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများအား ခရေစေ့တွင်းကျ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် ပြောပြခဲ့သည်။

ဤတွင် နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ဒေါက်တာဆော်ဂျီအား အထူးပင် အားရကျေနပ်ကာ သူ့အပေါ်တွင် ယုံကြည်ကိုးစားမှု အပြည့်အဝ ထားရှိလိုက်ကြသည်။ ထိုသို့သော ယုံကြည်ကိုးစားမှုကြောင့်ပင်လျှင် နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ဒေါက်တာဆော်ဂျီအား ဂျပန်သို့သွားရန် လိုလိုလားလား ရှော့ရှော့ရှုရှုနှင့် ခွင့်ပြုခဲ့ရုံမျှ မက ဂျပန်ပြည် တိုကျိုမြို့ရှိ ဂျာမန်သံအမတ်ကြီးနှင့်တကွ ဂျာမန်သံရုံးတစ်ရုံးလုံးက ဒေါက်တာဆော်ဂျီအား ဂျပန်ပြည်တွင် လိုအပ်သမျှ အကူအညီပေးကြရန် သဝဏ်လွှာများပင် ပါးလိုက်ကြသည်။ အမှန်စင်စစ် ထိုအချိန်က ဂျာမန်နှင့် နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများအတွက် အရှေ့ဖျားက ဂျပန်ပြည်ကလေးသည် တရုတ်ပြည်ကြီးထက်ပင် ပို၍ အရေးကြီးနေသည် မဟုတ်ပါလော။

သို့သော် 'ဒီယုန်မြင်၍ ဒီချုံထွင်' လိုက်သော ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် မူလကပင် 'သူ့အကြံနှင့်သူ' ဖြစ်ရာ ယခုအကြိမ် ဂျပန်သို့ သွားရောက်ခဲ့သည်မှာလည်း ယခင် တရုတ်ပြည်သွားခဲ့စဉ်ကလို ဆိုဗီယက်စပိုင်အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် ဂျပန်သို့သွားရာ၌ သူနှင့်အတူ အိုဇာကီဆိုသူ ဂျပန် အမျိုးသားတစ်ယောက်ကိုပါ အဖော်ခေါ်သွားခဲ့သည်။ အိုဇာကီမှာလည်း သတင်းစာ ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်၍ တရုတ်ပြည်တွင် ဒေါက်တာဆော်ဂျီ ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သော ဆိုဗီယက်စပိုင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် ဂျပန်ပြည်သို့ သွားရောက်ပြီးနောက် ရက်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် သူ့လူများကို ဆက်သွယ်ကာ စပိုင်အဖွဲ့တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ အဆိုပါစပိုင်အဖွဲ့တွင် ပါဝင်သည့် သူ့လူများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ကလော်ဆင် ။ ။ ဂျာမန်စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ၏ ဂျပန်ပြည်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ စပိုင်သင်တန်းကျောင်းဆင်းတစ်ဦးဖြစ်၍ အသံဖမ်း အသံလွှင့်စက်များကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ် အသုံးပြုတတ်သူဖြစ်သည်။

ဘရင်ကို ။ ။ ယူဂိုဆလပ်တပ်မတော်မှ အရာရှိဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်၍ လော လောဆယ် ဂျပန်ပြည်တွင် ပြင်သစ်မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်၏ သတင်းဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

မိယာကီ ။ ။ ဂျပန်ပန်းချီဆရာတစ်ဦးဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည် ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့တွင် နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာအောင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်။

အိုဇာကီ ။ ။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် ဂျပန်သတင်းစာဆရာတစ်ဦး ဖြစ်၍ တရုတ်ပြည်မှ ခေါ်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ အိုဇာကီသည် တရုတ်ပြည်အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသည့်အလျောက် နောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သူ မင်းသား ကြီး ကိုနိုအိ၏ တရုတ်ပြည်ဆိုင်ရာ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဆော်ဂျီသည် အထက်ပါ စပိုင်အဖွဲ့ဝင် သူ့လူများကို အလောသုံးဆယ် တာဝန်များ ပေးအပ်ခြင်း မပြုသေးဘဲ နေသားတကျဖြစ်အောင် အချိန်စောင့်နေခဲ့သည်။ ဤအတောအတွင်း သူကိုယ်တိုင်ကမူ ဂျပန်ပြည်ရှိ ဂျာမန်သံရုံးအတွင်းသို့ 'မျှော့သွေး စမ်းသလို' စမ်း၍ ဝင်ကြည့်ခဲ့သည်။ ဂျာမန်သံအမတ်ကြီးအပါအဝင် သံရုံးအမှုထမ်း အရာထမ်းများနှင့် ရင်းနှီးအောင် 'ထဲဝင်ပြင်ထွက်' လုပ်ခဲ့သည်။

ဂျာမန်ပြည်ကြီးမှရောက်လာသည့် နာမည်ကျော် သတင်းစာဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည့်ပြင် နာဇီပါတီဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများကိုယ်တိုင်က 'ဂျပန်ပြည်တွင် လိုအပ်သမျှ အကူအညီပေးပါ' ဟူသော သဝဏ်လွှာကိုပါ ယူဆောင် လာခဲ့သူဖြစ်ရာ ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် ဂျပန်ပြည်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး ရက်ပိုင်းလပိုင်း

အတွင်းမှာပင် ဂျာမန်သံအမတ်ကြီး ဗွန်ဒတ်ဆင်၏ ခင်မင်ရင်းနှီး လေးစားဂုဏ်ပြု အပ်သော ဧည့်သည်တော်တစ်ဦးအဖြစ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဂျာမန်သံရုံးမှ စစ်သံမှူးကြီး ဗွန်အော့၏ မိတ်ဆွေရင်းချာ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်ပမာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

တစ်စတစ်စဖြင့် ဆော်ဂျီသည် ဂျာမန်သံရုံးတစ်ရုံးလုံး၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ခံယူရရှိလာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ဂျာမန်သံအမတ်ကြီး၏ လူယုံတော်အကြံပေးအရာရှိ တစ်ယောက် အနေအထားမျိုးအထိ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဆော်ဂျီက ဂျာမန်သံအမတ် ကြီးကို အယုံသွင်းနိုင်ခဲ့သလို တစ်ချိန်တည်းတွင် သူ့လူဖြစ်သူ အိုဇာကီကလည်း ဩဇာတိက္ကမကြီးမားလှသော ဂျပန်သတင်းစာကြီးတစ်စောင်၏ နိုင်ငံရေးသတင်း ထောက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရင်း ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်၏ လူယုံတော်ဘဝသို့ တစ်စတစ်စ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဂျာမန်သံအမတ်ကြီးနှင့် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်တို့ကို ဆော်ဂျီနှင့် အိုဇာကီတို့ က 'အပိုင်ကိုင်' ထားကြပြီးဖြစ်ရာ ဆော်ဂျီဦးစီးသော ဆိုဗီယက်စပိုင်အဖွဲ့မှ ရုရှားပြည် သို့ ပေးပို့ခဲ့သည့် သတင်းများမှာ တကယ့်ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ဖြစ်ရုံမက အဘက်ဘက်မှ ခိုင်လုံတိကျသည့် သတင်းများသာလျှင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့မှ ဘရင်ကို (ယူဂိုစလပ်စစ်အရာရှိ ဟောင်း) က ပြင်သစ်သံရုံးနှင့် ဆက်သွယ်၍လည်းကောင်း၊ မိယာဂီ (ဂျပန်ပန်းချီဆရာ) က ဂျပန်တပ်မတော်အရာရှိကြီးများနှင့် ဆက်သွယ်၍လည်းကောင်း အတွင်းရေးသတင်း များကို 'နှိုက်' ယူခဲ့ကြပြီး သူတို့စပိုင်တစ်ဖွဲ့လုံး မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြီး 'အလုပ်ဖြစ်' နေခဲ့ကြသည်။

ဆော်ဂျီတို့အဖွဲ့သည် အချိန်မှန်တွေ့ဆုံ၍ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ရံဖန်ရံခါ အရေးကြီးလျှင်ကြီးသလို အချိန်အချက်လုပ်၍လည်း တွေ့ဆုံတတ်ကြသည်။ ဤ နေရာတွင် အထူးသတိပြုသင့်သည်မှာ သူတို့သည် ဆိုဗီယက်စပိုင်များ ဖြစ်ကြသော် လည်း သူတို့အဖွဲ့တွင် ရုရှားလူမျိုးတစ်ယောက်မှ ပါဝင်ခြင်းမရှိသောအချက်ပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံးသည် သူ့အဆက်အသွယ်နှင့်သူ ဂျပန်များကို 'သတင်းပေးများ' အဖြစ် ထားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အဆိုပါသတင်းပေးများသည် ဆော်ဂျီတို့လူစုအား ဆိုဗီယက်စပိုင်များဟူ၍ လုံးဝမရိပ်မိကြဘဲ သတင်းစာဆရာများဟူ၍သာ မှတ်ယူနေ

ကြသည်။

ဆော်ဂျီသည် စိတ္တဗေဒပညာရပ်ကို ကျွမ်းကျင်နားလည်သူပီပီ ဆိုဗီယက်စပိုင် များအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေကြသော သူနှင့်တကွ သူ့လူများအားလုံးကို မည်သည့် ရုရှားလူမျိုးများနှင့်မှ ဆက်သွယ်ခြင်းမပြုလုပ်ရန် တင်းကျပ်စွာ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ထား ခဲ့သည်။ ထိုမျှမက ဂျပန်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အပါအဝင် လက်ဝဲအဖွဲ့အစည်းများနှင့်လည်း လုံးဝ အဆက်အသွယ်မလုပ်ဘဲ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေလာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သူ့လူများ အား အဓိကအားဖြင့် မိမိတို့၏ အမည်ခံလုပ်ငန်းများဖြစ်ကြသော သတင်းစာဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင် ကိုယ်စားလှယ် စသည့် အလုပ်များကိုသာ ပီပီရီရီ လုပ်ကိုင်စေခဲ့သည်။

“လူတစ်ယောက်ဆီက သတင်းရဖို့အတွက် အကောင်းဆုံးနည်းကတော့ အဲဒီလူကို ကိုယ်ကစပြီး သတင်းပေးဖို့ပဲ”

ဤသည်မှာ ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ လက်သုံးသြဝါဒစကားဖြစ်သည်။ ဆော်ဂျီ ၏ လက်ရုံးဖြစ်သော အိုဇာကီသည် ဤသြဝါဒလက်သုံးစကားအတိုင်း အတိအကျ အပြည့်အဝ လိုက်နာခဲ့သည်။ သူသည် တရုတ်ပြည်နှင့်ပတ်သက်၍ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် အတွင်းရေးသတင်းများကို ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ကိုနိုအိအပါအဝင် ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့ဝင် များအား သတင်းပေးဖောက်သည်ချခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဂျပန်အစိုးရတစ်ဖွဲ့လုံးက အို ဇာကီအား ယုံကြည်အားထားခဲ့ကြပြီး မိမိတို့၏ ‘အတွင်းလူ’ ဟူ၍ သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် အပြန်အလှန်အားဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်သတင်းများကို တရားဝင်စာရင်းဇယားများ၊ စာရွက်စာတမ်းများနှင့်တကွ အိုဇာကီအား ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့ကြသည်။

အလားတူပင် ဆော်ဂျီကိုယ်နှိုက်ကလည်း ဂျပန်အစိုးရနှင့်ပတ်သက်၍ သူသိ သမျှ သတင်းများထဲမှ အတော်အတန်အရေးကြီးသော လျှို့ဝှက်သတင်းများကို ဂျာမန်သံအမတ်ကြီး ဗွန်ဒတ်ဆင်နှင့် စစ်သံမှူး ဗွန်အော့တို့အား ပြောပြခဲ့သည်။ သူတို့ထံမှလည်း ဂျာမန်အစိုးရ၏ တကယ့်အတွင်းရေးများကို ရအောင်ယူခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် စပိုင်များအတွက် သတင်းရရှိရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် ဆော်ဂျီ၏ ‘အပေးအယူ’ သဘောတရားသည် လက်တွေ့အောင်မြင်မှု ရရှိလာခဲ့သည်။

ဆော်ဂျီသည် တကယ့်အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သည့် စပိုင်ကောင်းတစ်ယောက်ပီပီ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် အကွက်ကျကျ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သလို မမျှော်လင့်

mgjye.com

ဘဲ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည့် အန္တရာယ်ကိုလည်း စနစ်တကျ ကြိုတင် ကာကွယ် တားဆီးခဲ့သည်။

သူတို့လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည့် အရေးကြီးသော စာရွက်စာတမ်းများကို အသုံးပြုပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လက်စလက်နမကျန်ရအောင် အပြီးအပိုင် ဖျောက်ဖျက်ပစ်ခဲ့သည်။ သတင်းပို့ သတင်းယူသည့်အလုပ်များ လုပ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်များကို မူလအတိုင်း ပြန်လည်ထုပ်ပိုးပြီး လုံခြုံစိတ်ချရသည့်နေရာသို့ ဝှက်ထားလိုက်သည်။ သတင်းပို့ သတင်းယူရာတွင် အသုံးပြုသည့် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများကိုလည်း တစ်ခါသုံးပြီး ခြေရာလက်ရာမကျန်ရအောင် ဖျက်ဆီးကာ နောက်တစ်ကြိမ်တွင် သင်္ကေတအသစ်များဖြင့် အသုံးပြုခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ဆော်ဂျီက သူ့လူများအား မိမိတို့အမည်ခံထားသည့် လုပ်ငန်းဝင်ငွေနှင့် လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်သုံးစွဲမှုကို 'တန်ရာတန်ရာ' ဖြစ်အောင် အမြဲ သတိပေးခဲ့သည်။

စပိုင်များအတွက် ဤအချက်မှာ အလွန်အရေးကြီးသောအချက်ဖြစ်သည်။ အမည်ခံထားသော မိမိ၏ လုပ်ငန်းအလိုက် ရသင့်ရထိုက်ရနိုင်သည့်ဝင်ငွေထက် အလွန်အလွန် ပိုမိုသုံးစွဲမှုများကြောင့် မသင်္ကာစရာဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံး ရန်သူ့လက်တွင်း 'ဖီကုပ်' အဖမ်းခံသွားရသည့် စပိုင်များ၏ အဖြစ်အပျက် သင်ခန်းစာများသည် 'ဒုနဲ့ဒေး' ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤသင်ခန်းစာများကို ကောင်းစွာ မှတ်သားနာယူ၍ အများမသင်္ကာစရာ 'မတန်မရာ' အသုံးအစွဲ 'ဖွာ' မှုများကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ကြရန် ဆော်ဂျီက သူ့လူများကို အမြဲ သတိပေးခဲ့သည်။

အဘက်ဘက်က လာဘ်မြင်၍ အကင်းပါးလှသော ဆော်ဂျီသည် သူ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်သော ကလော်ဆင်အား လုပ်ငန်းတစ်ခု တီထွင်ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။ ယင်းလုပ်ငန်းမှာ နောက်ဆုံးပေါ် စက်မှုသိပ္ပံများကို အသုံးပြုကာ ခေတ်မီကိရိယာများဖြင့် လုပ်ကိုင်သော 'စာကူးစက်လုပ်ငန်း' ပင်ဖြစ်သည်။ 'စာကူးစက်' ဆိုရာ၌ ရိုးရိုးစာများကိုသာမက 'တလူးပရင့်' ခေါ် အဆောက်အအုံပုံစံများ၊ တံတားပုံစံများ၊ စက်ယန္တရားပုံစံများနှင့်တကွ အရေးကြီးသော စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ဓာတ်ပုံများကိုပါ တစ်ဆင့် ပြန်၍ ကူးပေးသည့်လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့ဝင် ကလော်ဆင် တည်ထောင်ထားသော အဆိုပါ 'စာကူးစက်' လုပ်ငန်းသည် ခပ်စောစောပိုင်းတွင် သာမန်ရိုးရိုး ပုဂ္ဂလိက

လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် အရပ်သားများ၏ လုပ်ငန်းများကိုသာ လက်ခံလာခဲ့ရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန်အစိုးရဌာနများနှင့် ဂျပန်စစ်ဘက်ဌာနမှ အလုပ်များကို အများဆုံး လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆော်ဂျီတို့အဖွဲ့သည် ဂျပန်အစိုးရနှင့် စစ်ဘက်ဌာနများမှ တကယ့်အရေးပါအရာရောက်သော စက်ရုံအလုပ်ရုံပုံစံများ၊ လေယာဉ်ပုံစံများ၊ သင်္ဘောပုံစံများနှင့် အရေးကြီးသည့် စာချုပ်စာတမ်း၊ စာရွက်စာတမ်းများကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးကြိုးစားစား ရှာဖွေမနေရဘဲ အလွယ်တကူ သက်သက်သာသာဖြင့် ရရှိခဲ့ကြသည်။

အကယ်၍သာ ဂျပန်အစိုးရအနေဖြင့် ဆော်ဂျီတို့စပိုင်အဖွဲ့၏ အဆိုပါ 'စာကူးစက်' လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အဖြစ်မှန်အတိုင်း သိရှိကြမည်ဆိုပါက ရင်နာ၍ မဆုံးအောင် ဖြစ်မိကြပေလိမ့်မည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိတို့ ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့နှင့် ဂျပန် ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်မှ တကယ့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်များကို မိမိတို့ကပင် အခကြေးငွေများပေး၍ ဆိုဗီယက်စပိုင်များလက်သို့ သွားရောက်အပ်နှင်းနေကြရသောကြောင့်တည်း။

ထိုအချိန်က ဆိုဗီယက်တို့အနေဖြင့် ဂျပန်နှင့်ပတ်သက်၍ အလွန်အလွန် အရေးတကြီးစိုးရိမ်နေသော အချက်တစ်ချက်ရှိသည်။ ယင်းအချက်မှာ တခြားမဟုတ်။ ဂျပန်တို့သည် ဆိုဗီယက်စပိုင်နယ်မြေဖြစ်သော ဆိုက်ဗေးရီးယားကို အနှေးနှင့်အမြန် ဝင်တိုက်ပေလိမ့်မည်ဟူသော စိုးရိမ်ချက်ဖြစ်သည်။ ဤပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆော်ဂျီ ခေါင်းဆောင်သော စပိုင်အဖွဲ့သည် ပထမဆုံးအကြိမ် ဧရာမသတင်းကြီးတစ်ပုဒ်ကို ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များထံ အခိုင်အလုံ အတိအကျ ပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုသတင်းမှာ တခြားမဟုတ်။ 'ဂျပန်သည် ဆိုဗီယက်တို့ အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်နေသည့် ဆိုက်ဗေးရီးယားကို ဝင်တိုက်ရန် လုံးဝ အစီအစဉ်မရှိ။ နောက်ဆုံးအခြေအနေအရ တရုတ်ပြည်ကြီးကို ဝင်တိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ' ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဆော်ဂျီသည် ဂျပန်ပြည်မှနေ၍ အထက်ပါသတင်းကို ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များထံ ၁၉၃၅ ခုနှစ်က ပေးပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ နောက်တစ်နှစ်အကြာ ၁၉၃၆ ခုတွင် ဤသတင်းအတိုင်း ဂျပန်တပ်များသည် တရုတ်ပြည်ကြီးကို တကယ်ပင် ဝင်တိုက်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆိုဗီယက်တို့အတွက် အလွန်တရာ အရေးကြီးလှသော ဤသတင်းကို တစ်နှစ်ခန့်စော၍ ကြိုကြိုတင်တင် ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ပေးပို့နိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ဆော်ဂျီတို့စပိုင်အဖွဲ့၏ ထိရောက်သော အောင်မြင်မှုတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

များမကြာမီ ဆော်ဂျီသည် သည့်ထက်ပို၍ အရေးကြီးသော သတင်းတစ်ခု ရရှိခဲ့ပြန်သည်။ ယင်းသတင်းမှာ ဂျာမန်နှင့် ဂျပန်တို့ ပူးပေါင်း၍ အီတလီအပါအဝင် 'ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများအဖြစ် မဟာမိတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရန် သဘောတူလိုက်ကြပြီ' ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဆော်ဂျီသည် အဆိုပါ ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများ၏ မဟာမိတ်စာချုပ်ကို ဂျာမန်နှင့် ဂျပန်အစိုးရတို့ လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း မပြုမီကပင် စာချုပ်တွင်ပါဝင်သည့် အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို သိရှိခဲ့သည်။ အလားတူပင် ဂျာမန်နှင့် ဂျပန်အစိုးရများ၏ သံတမန်ရေးရာ စာရွက်စာတမ်းများနှင့် လျှို့ဝှက်ချက်များကိုလည်း ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းလျှို့ဝှက်ချက်များနှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များထံ ပေးပို့ခဲ့ရာ ထိုစဉ်က ထိုစာရွက်စာတမ်းများသည် ဆိုဗီယက်အစိုးရအတွက် နိုင်ငံခြားပေါ်လစီ ချမှတ်ရာတွင် များစွာ အထောက်အကူရခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမဖြစ်မီ ၁၉၃၉ ခုနှစ် (စက်တင်ဘာလမတိုင်မီ)အတွင်း ဂျာမန်နှင့် ဂျပန်အစိုးရတို့၏ နောက်ဆုံးအခြေအနေ သဘောထားများနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များထံ ဆော်ဂျီပေးပို့ခဲ့သော သတင်းများမှာ 'သွေးထွက်အောင်' မှန်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်ထိုအခါက ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် စတာလင်သည် ဂျပန်ပြည်မှ ဆော်ဂျီပေးပို့သော သတင်းများကို လုံးဝမယုံကြည်ဘဲ သူ့ဆန္ဒနှင့်သူ တစ်ဖက်သတ်အမြင်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေခဲ့သည်။

ဆော်ဂျီသည် ဂျာမန်တို့က ဂျပန်နှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ရန် အပြင်းအထန် ကြိုးပမ်းနေသည့် သတင်းများကိုလည်းကောင်း၊ နာဇီဂျာမနီသည် ပိုလန်နှင့်တကွ ဥရောပနိုင်ငံငယ်ကလေးများအား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းနေသည်များကိုလည်းကောင်း၊ ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များထံ အတိအကျ သတင်းပို့ခဲ့သည်။ သို့သော် စတာလင်သည် ဤသတင်းများကို လုံးဝ အယုံအကြည်မရှိဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ လည်း စတာလင်သည် ဟစ်တလာနှင့် မဟာမိတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး ဂျာမန်တပ်သားများကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံ နယ်မြေအတွင်းသို့ အလုံးအရင်းဖြင့် ဝင်ရောက် ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရန် တိတ်တဆိတ် စီစဉ်နေသည့် သတင်းကိုပါ ဆော်ဂျီက ဂျပန်ပြည်မှနေ၍ စတာလင်ထံ ပေးပို့ခဲ့သည်။ သို့သော် ဆိုဗီယက်-ဂျာမန် မဟာမိတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုထားပြီးဖြစ်သည်ကို အကြောင်းပြ၍ စတာလင်သည် အထက်ပါ ဆော်ဂျီ၏ သတင်းကို အလျှင်းလက်မခံနိုင်ဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဟစ်တလာပေါ် အယုံကြီးယုံနေခဲ့သော စတာလင်သည် နောက်ဆုံးအချိန်ထိ

ဆိုဗီယက်-ဂျာမန် မဟာမိတ်စာချုပ်အရ လိုက်နာလုပ်ဆောင်နေခဲ့သေးသည်။ ဆိုဗီယက်နယ်မြေအတွင်းသို့ ဂျာမန်တပ်များ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်တော့မည့် ဆဲဆဲ နာရီပိုင်းမျှသာ လိုတော့သည်အချိန်အထိ ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ကြက်ပေါင်စေးများကို ရထားတွဲဖြင့်တင်ဆောင်ကာ ဂျာမနီနိုင်ငံအတွင်းသို့ ပို့ဆောင်ပေးနေခဲ့ရသေးသည်။ နောက် နာရီအနည်းငယ်ခန့်အကြာတွင် ဂျာမန်တပ်များသည် ဆိုဗီယက်နယ်မြေထဲသို့ အလုံးအရင်းဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။

ဤအချိန်တွင်မှ စတာလင်သည် စောစောပိုင်းက ဆော်ဂျီပေးပို့ခဲ့သော သတင်းများ၏ တိကျခိုင်လုံမှုကို ယုံကြည်လက်ခံလာခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်တွင် နောက်အကျကြီး ကျခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျာမန်တို့၏ အလစ်ဝင် ရောက် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဆိုဗီယက်တပ်မတော်မှ တပ်သားပေါင်း ငါးသိန်းကျော်မျှ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

သို့သော် စတာလင်သည် ဆော်ဂျီထံမှ နောက်ထပ် အလွန်အရေးကြီး၍ အလွန်အဖိုးတန်သော သတင်းတစ်ခုရခဲ့ပြန်သည်။ ထိုသတင်းမှာ 'ဂျပန်သည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံအား လုံးဝ တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်မဟုတ်။ လောလောဆယ်အားဖြင့် ဂျပန်၏ အဓိကဦးတည်ချက်မှာ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများကို သိမ်းပိုက်ရေးဖြစ်သည်' ဟူသောသတင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ စတာလင်သည် 'တစ်ခါသေဖူး၍ ပျဉ်ဖိုးနားလည်' နေပြီဖြစ်ရာ ဆော်ဂျီ၏ သတင်းကို အပြည့်အဝ ယုံကြည်လက်ခံခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ဆိုက်ဗေးရီးယားမှ ဆိုဗီယက်တပ်များကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း၍ အားသစ်လောင်းကာ မော်စကိုမြို့တော်၏ တံခါးဝအထိ ချီတက်ရောက်ရှိလာနေပြီ ဖြစ်သော ဂျာမန်တပ်များအား အပြင်းအထန် ခုခံစေခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် စစ်ကြီးတစ်လျှောက် လုံး အဆက်မပြတ် အောင်ပွဲရလာခဲ့သော ဂျာမန်တပ်များသည် အင်အားကြီးမားလှသည့် ဆိုဗီယက်တပ်များ၏ အပြင်းအထန်ခုခံမှုကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် အရေး နိမ့်ခဲ့ရသည်။

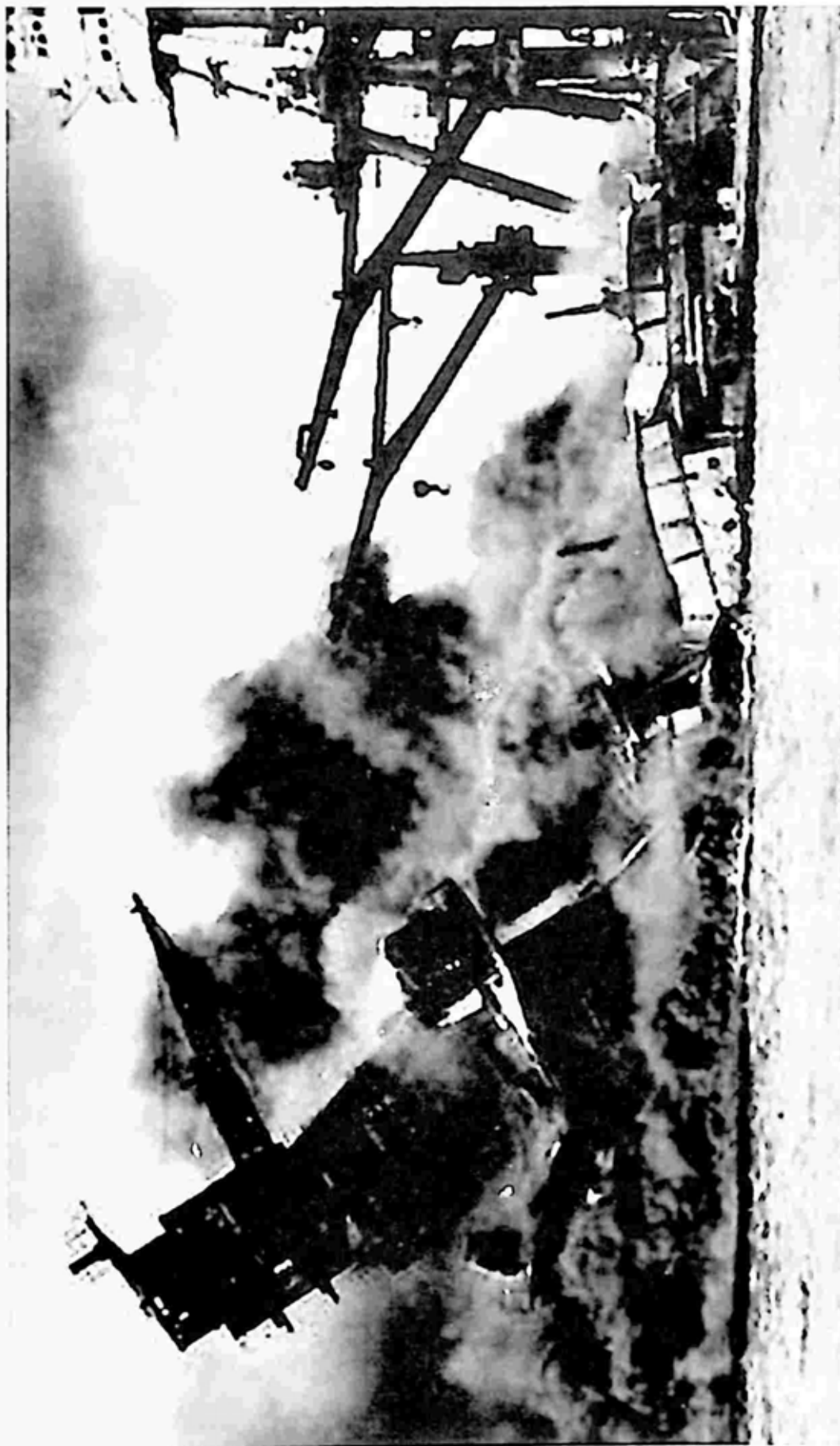
ထိုအချိန်မှစ၍ ဂျာမန်တပ်သားများသည် တိုက်ပွဲများ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ ရှုံးနိမ့် ကာ သိမ်းပိုက်ထားသည့် ဆိုဗီယက်နယ်မြေများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆုတ်ခွာလက် လွှတ်ခဲ့ရပြီး နောက်ဆုံး၌ လုံးဝ လက်မြောက်အရှုံးပေးခဲ့ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ သမိုင်းကြောင်း ပြောင်းလဲမှုနှင့်တကွ ဆိုဗီယက်

တို့၏ အောင်ပွဲခံမှုသည် ဆော်ဂျီခေါင်းဆောင်သော စပိုင်များ၏ ကြိုးပမ်းမှုမှ ပေါ်ထွက်လာသော ရလဒ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အကယ်၍သာ စတာလင်သည် ဆော်ဂျီ၏ လျှို့ဝှက်သတင်းများကို စောစောပိုင်းကလို အယုံအကြည်မရှိဖြစ်နေပါက ဂျပန်၏ ကျူးကျော်မှုကို ခုခံရန်အတွက် ဆိုဗီယက်တပ်များအား ဆိုက်ပေးရီးယားတွင် ဆက်လက် တပ်စွဲထားခဲ့မည်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဂျာမန်တပ်များသည် မော်စကိုမြို့တော်ကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် မြို့ကြီးပြကြီးများနှင့်တကွ ဆိုဗီယက်ယူနီယံတစ်ခုလုံးကိုပါ ရက်ပိုင်းလပိုင်းအတွင်း ဝါးမျိုသိမ်းပိုက်နိုင်စရာရှိသည်။

ယခုသော်မူ ဆော်ဂျီ၏ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်သတင်းအရ ‘ဂျပန်သည် ဆိုက်ပေးရီးယားကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်မဟုတ်’ ဟူသောအချက်ကို အခိုင်အမာ လက်ခံယုံကြည်ခဲ့သဖြင့် စတာလင်သည် ဆိုက်ပေးရီးယားမှ ဆိုဗီယက်တပ်များကို အလုံးအရင်းဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ကာ ဂျာမန်တို့အား အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ထုတ်ပြီး အောင်ပွဲခံယူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆော်ဂျီ၏ အထက်ပါ လျှို့ဝှက်သတင်းသည် ဆိုဗီယက်တို့အတွက် လွန်စွာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် သတင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ခဲ့ရာ ဤသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ စတာလင်ကိုယ်တိုင်က ‘ဆော်ဂျီဟာ တို့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တာပဲ’ ဟူ၍ ဂုဏ်ပြုပြောဆိုခဲ့ရသည်။ မှန်သည်။ ဆော်ဂျီသည် သန်းပေါင်းများစွာသော ဆိုဗီယက်တို့၏ အသက်များကို ကယ်ခဲ့သည့် စပိုင်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

အထက်ပျံအတိုင်း အမေရိကန်တို့ အပိုင်ခဲလိုက်ရသော “ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ” စစ်ဆင်ရေးလျှို့ဝှက်ချက်ကို
 ဆော်ဂျီသည် ရှုကားထဲသို့ တိုက်ပွဲမစမီ နှစ်လခန့်စော၍ ပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်။

မာယာကျော့ကွင်းနှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းသတင်း

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲစေခဲ့၍ သန်းပေါင်းများစွာ သော ဆိုဗီယက်တို့၏ အသက်များကို ကယ်ဆယ်ခဲ့သူတစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ဆော်ဂျီ၏ ‘စပိုင်ဇာတ်လမ်း’ သည် နောက်ပိုင်းတွင် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာကောင်းလှသည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သည့် အကြောင်းအရာများကြောင့် ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆော်ဂျီသည် သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်အနေဖြင့် စပိုင်အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ရင်း ဂျပန်ပြည် တိုကျိုမြို့တော်မှ တိုက်ခန်းတစ်ခန်းတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

လူတစ်ယောက်သည် အရာရာ တတ်သိနားလည်၍ အဘက်ဘက်က အရည်အချင်းပြည့်ဝကာ မည်မျှပင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်၍ ‘မဲ့တစ်ပေါက်မစွန်း’ သည့် လူစားမျိုးပင်ဖြစ်စေ၊ ထိုလူပုဂ္ဂိုလ်သည် ပုထုဇဉ်လူသားပီပီ တစ်နေရာရာတွင် ချွတ်ယွင်းချက် အပြစ်အနာအဆာတစ်ခုခု ရှိတတ်ကြစမြဲပင်ဖြစ်သည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းအတွက် ငြင်းချက်ထုတ်မရလောက်အောင် မှန်ကန်စေသော အထက်ပါ လူသဘာဝ ဓမ္မတာသဘောအရ လူထဲကလူတစ်ယောက်ဖြစ်သော ဒေါက်တာဆော်ဂျီတွင်လည်း နေရာတကာ ‘ကြိတိုင်းအောင် ဆောင်ပုဒ်မြောက်’ ၍ အဘက်ဘက်ထူးချွန်ပေါက်ရောက်ကာ တစ်စုံတစ်ရာ အပြစ်ရှာမရအောင် ရှိနေသည့်အထဲက ‘မဲ့တစ်ပေါက်စွန်းသည့်ပမာ’ ပျော့ကွက်ဟာကွက်ဟူ၍ ဆိုရမည့် ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခု၊ အားနည်းချက်တစ်ခု ရှိလာခဲ့သည်။ ယင်းချွတ်ယွင်းချက် အားနည်းချက်မှာ တခြားမဟုတ်၊ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာကောင်းလှသည့် ‘စပိုင်ဇာတ်လမ်း’ များတွင် မပါမဖြစ်

သော 'မိန်းမပြဿနာ' ပင်ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဆော်ဂျီသည် တိုကျိုမြို့လယ်တွင် တိုက်ခန်းတစ်ခု၌ နေထိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် ဤတိုက်ခန်းအပြင် တိုကျိုမြို့ အစွန်အဖျား ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် သီးသန့်အိမ်တစ်လုံး ဝယ်ယူထားခဲ့သေးသည်။ ထိုအိမ်ကို ရံဖန်ရံခါ သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများအတွက် အသုံးပြုခဲ့သည်။ သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်၊ မကြာခဏ 'ဇိမ်မယ်' များကို ခေါ်ယူ၍ ထိုအိမ်ပေါ်တွင် 'ဇိမ်ခံ' ပျော်ပါးခြင်းပေတည်း။

တိုကျိုမြို့သည် ကမ္ဘာမြို့တော်ကြီးပီပီ၊ ပျော်စရာပါးစရာများ အလွန်အလွန် ပေါများလှသည့် မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်သည်။ ဒီအပျော်အပါးများထဲတွင် အစိုးရက တရားဝင် 'ဇိမ်နန်းများ' ခွင့်ပြုထားရသည်အထိ ဇိမ်မယ်များကလည်း ရှောင်မလွတ်အောင် ပေါများလှသည်။ ထိုသို့ အရွယ်အစားအမျိုးမျိုး၊ အဆင့်အတန်းအမျိုးမျိုး၊ နုနုရွရွ လှလှပပ၊ ဝဝကစ်ကစ်၊ ချစ်စရာ ဇိမ်မယ်ကလေးများဖြင့် 'အလျှံပယ်' ဖြစ်နေသော တိုကျိုမြို့တော်ကြီးတွင် ဆိုဗီယက်စပိုင်ကြီး ဆော်ဂျီသည် သူ့စိတ်ကြိုက် ဇိမ်မယ်များကို လက်ရွေးစင်ခေါ်ယူကာ အဆိုပါအိမ်တွင် ပျော်ပါးလေ့ရှိသည်။ စိတ်တိုင်းကျ ခေါင်းခေါက်၍ ရွေးယူရလောက်အောင် ဇိမ်မယ်များ ပေါများလှသည် ဖြစ်ရာ ဆော်ဂျီသည် ဇိမ်မယ်တစ်ယောက်ကို ဆယ့်ငါးရက်မှ အများဆုံး တစ်လခန့်သာ ပျော်ပါးပြီး ရက်ကြာညောင်းလာလျှင် အဟောင်းကိုစွန့်ပစ်ကာ အသစ်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ယူပျော်ပါးလေ့ရှိသည်။

ကမ္ဘာကျော် 'စပိုင်ဇာတ်လမ်း' များတွင် ထိုသို့သော 'မိန်းမကိစ္စ' များ ပါဝင်ပတ်သက်လာပါက စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်နှင့်အမျှ ထိုစပိုင်မှာလည်း နောက်ဆုံး၌ 'ဇာတ်သိမ်းမကောင်း' ဘဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ဤအချက်ကို အဘက်ဘက်မှ 'ချက်ဆို နားခွက်ကမီးတောက်' ပြီးဖြစ်သော ဆော်ဂျီ မသိမဟုတ်၊ သိပြီးဖြစ်သည်။ နားလည်ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့ကိုယ်သူ အရည်အချင်း အပြည့်အဝရှိသည်ဟု သတ်မှတ်ထားသော ဆော်ဂျီသည် ဤနေရာတွင် သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝ ရှိပြီးဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိအောင် ဩဝါဒပေးထားပြီးဖြစ်သော သူ့လူများကိုလည်း အဘက်ဘက်မှ စိတ်ချပြီးဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ဆော်ဂျီသည် တိုကျိုမြို့ ဆင်ခြေဖုံးမှ နေအိမ်တွင် ထိုသို့ ဇိမ်မယ်များနှင့် ပျော်ပါးနေသည့် သတင်းများ၊ တစ်စတစ်စ ပျံ့နှံ့လာပြီး တဖြည်းဖြည်း

အပုပ်နဲ့ထွက်လာသည်ကို သတိမမူဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဤအချိန်မှာပင် ဤ 'စပိုင်ဇာတ်လမ်း' ထဲသို့ တခြားဇာတ်ကောင်တစ်ကောင် ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုသူမှာ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီဆိုသူဖြစ်သည်။ (ဤအိုဇာကီမှာ ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့မှ ဂျပန်သတင်းစာဆရာ အိုဇာကီနှင့် နာမည်ချင်းတူသော်လည်း တစ်ယောက်စီဖြစ်သည်)

ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ဤဇာတ်လမ်းထဲသို့ သာမန်ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင် အနေဖြင့်မဟုတ်ဘဲ အရေးကြီးသော ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်အဖြစ် ဝင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ဂျပန်အစိုးရ၏ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ တာဝန်ခံအကြီးအကဲ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်နေရင်း မိမိတို့ဂျပန်ပြည်မှနေ၍ တခြားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများဖြင့် အသံလွှင့်စက်တစ်ခုခုမှ သတင်းပို့နေသည်ကို ခပ်စောစောပိုင်းကပင် သိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် မိမိတို့အသုံးပြုနေသည့် ရှာဖွေရေးစက်ကိရိယာများမှာ ခေတ်နောက်ကျ၍ ညံ့ဖျင်းလှသဖြင့် လျှို့ဝှက်သတင်းများ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဒေသမှ ပေးပို့နေသည်ကို ရှာဖွေထောက်လှမ်း၍ မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ တစ်ယောက်ပီပီ အတွေ့အကြုံကြွယ်ဝ၍ အကင်းပါးလှသော ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ဂျပန်ပြည်တွင် လှုပ်ရှားနေကြသော စပိုင်အဖွဲ့ဝင်များကို ခြေရာခံနိုင်ရန်အတွက် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ဉာဏ်ကို လွှာ၍ သုံးခဲ့သည်။

ရှေးဦးစွာ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီသည် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များရှိ မိမိတို့ ဂျပန်သံရုံးများထံ အကူအညီတောင်းခံခဲ့သည်။ သူတောင်းခံခဲ့သည့် အကူအညီမှာ တခြားမဟုတ်။ အဆိုပါ နိုင်ငံအသီးသီးမှ အစိုးရများသည် ဂျပန်ပြည်နှင့်ပတ်သက်သော အရေးကြီးသည့်သတင်းများကို ကြိုတင်သိရှိထားခြင်း ရှိ၊ မရှိ တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် စုံစမ်းထောက်လှမ်းပေးရန်ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရလျှင် ဂျပန်ပြည်တွင်းရှိ စပိုင်အဖွဲ့ကို ဂျပန်ပြည်တွင်း၌ ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ်နေသော ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီသည် ပြင်ပမှ တစ်ဖန်ပြန်၍ ခြေရာခံခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤတွင် သက်ဆိုင်ရာ ဂျပန်သံရုံးများမှ ပြန်ကြားချက်အရ မိမိတို့ ဂျပန်ပြည်မှ အရေးကြီးသော သတင်းများကို ဂျာမနီအစိုးရနှင့် ဆိုဗီယက်အစိုးရတို့က အတွင်းကျကျ အများဆုံးသိနေကြောင်း သတင်း

ရရှိခဲ့သည်။

အဆိုပါသတင်းများကို ရလျှင်ရချင်း ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ဂျပန်ပြည်ရှိ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ အစိုးရအရာထမ်း အမှုထမ်းများ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အရာရှိများ နှင့်တကွ သတင်းစာဆရာများပါမကျန် တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း စုံစမ်းထောက် လှမ်း၍ လေ့လာအကဲခတ်ကြည့်ခဲ့သည်။ ဂျာမန်အစိုးရနှင့် ဆိုဗီယက်အစိုးရတို့ထံ မိမိတို့ ဂျပန်ပြည်၏ အတွင်းရေးများကို ပေးပို့နေကြသူများသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှ မည်သူမည်ဝါဖြစ်နိုင်မည်ကို သူတို့၏ လက်ရှိအလုပ်အကိုင်နှင့် နောက်ကြောင်းရာဇဝင် များနှင့်တကွ တစ်ယောက်ချင်း ဇယားချ၍ အကွက်ရိုက်ကာ အသေးစိတ် အဖြေရှာ ကြည့်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် နောက်ဆုံး၌ မသင်္ကာစရာ လူအမြောက်အမြားထဲမှ အဖြစ်နိုင် ဆုံးနှင့် အနီးစပ်ဆုံး လူသုံးယောက်ကို ဘွားခနဲ သွားတွေ့ကြတော့သည်။ ထိုသုံး ယောက်မှာ တခြားသူများမဟုတ်။ ဂျာမန်သတင်းစာဆရာ ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၊ ဂျပန် သတင်းထောက် အိုဇာကီနှင့် ပြင်သစ်မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်၏ သတင်းဆောင်းပါးရှင် ဘရင်ကိုတို့ပင် ဖြစ်သတည်း။

ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ခေါင်းအေးအေးဖြင့် ကွက်ကျော်မြင်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် သူ့လူများအကြောင်းကို သဲလွန်စရ၍ ခြေရာခံမိပြီဖြစ်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ အရေးယူခြင်း၊ ဖမ်းဆီးခြင်းများ မပြုလုပ် သေးဘဲ 'ချက်ကောင်း' ကို ချောင်းနေခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ပါး ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် ဂျပန်သတင်းစာဆရာ အိုဇာကီတို့သည် နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ဘဲ ဂျပန် အစိုးရအဖွဲ့နှင့် ဝန်ကြီးချုပ် ကိုနိုအိုကိုယ်တိုင်က အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ် ယုံကြည် ကိုးစားခြင်းခံနေရသူများ ဖြစ်နေသောကြောင့် ပို၍ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဖြစ်အောင် အချက် အလက် အထောက်အထားများ ရှာဖွေနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်ထားပြီးဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ဇိမ်မယ်များနှင့် ပျော်ပါးတတ်သော ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ အပုပ်နံ့ကို ရပြီးဖြစ်သည့် အလျောက် တစ်ညတွင် ဆော်ဂျီသွားနေကျ မပေါ်တပေါ် ဖော်ချွတ်ပွဲများပါဝင်သည့် ကပွဲရုံတစ်ရုံသို့ အကြံတစ်ခုဖြင့် သွားရောက်ခဲ့သည်။

ကပွဲရုံတွင် မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ဆော်ဂျီနှင့်တွေ့ရသည်။ မူလက သိပြီးကျွမ်းပြီးဖြစ်သည့်အလျောက် ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ဆော်ဂျီနှင့်အတူ တစ်စားပွဲတည်းထိုင်ရင်း ဂျပန် 'ဆာကေး' အရက်များဖြင့်ဧည့်ခံခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်

သား ဂျပန်အရက်ကို မလုံတလုံအကများဖြင့် 'မြည်း' ရင်း ခဏအကြာတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီက အရက်မူးစပြုနေသည့်လေသံဖြင့် စကားခေါ်လိုက်သည်။

“အခု ဒီကပ္ပဲရုံမှာ ကီယိုမိဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးအသစ်တစ်ယောက် ရောက်နေတယ် ဗျ။ ဒီည သူ့ကိုယ်တိုင် က၊လိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် သူ့လောက် အကကောင်းပြီး သူ့လောက် ချောတဲ့လှတဲ့ မိန်းမမျိုးကို အရင်က တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူးသေးဘူး ဗျာ...”

“ဟုတ်မှလည်းလုပ်ပါဗျာ”

ဒေါက်တာဆော်ဂျီက ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီ၏ စကားကို မသိမသာတုံ့ပြန်၍ မျှော့သွေးစမ်းသလို ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် သူ့အသံမှာ အရက်မူးသံမျိုး လုံးဝ မဟုတ်။

ဤတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီက 'ရှေ့တစ်လှမ်း တိုး' လိုက်သည်။

“ဒါတော့ ခင်ဗျားမျက်စိနဲ့မြင်မှ ခင်ဗျားဘာသာ ဆုံးဖြတ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီကျ တော့သာ နည်းတောင်နည်းသေးတယ်လို့ ခင်ဗျားစိတ်ထဲက ထင်လိမ့်ဦးမယ်။ ပြီး တော့ တစ်ခုပြောရဦးမယ်။ အဲဒီအမျိုးသမီးဟာ ချောသလောက် လှသလောက် မာနကြီးလွန်းလို့ ဘယ်ယောက်ျားမှ သူ့အနား အကပ်မခံဘူးတဲ့ဗျ”

“ဒါလည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ... လောကကြီးမှာ ဘယ်ယောက်ျားမှ အနားကပ်မခံတဲ့ မိန်းမပျိုဟာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး...”

ဆော်ဂျီက ထုံးစံအတိုင်း သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝရှိသော လေသံမျိုး ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ခဲ့သော ဂျပန်ကချေသည် အမျိုးသမီး ကီယိုမိ၏ အကနှင့်အလှကို ရှုစားကြရတော့သည်။ ဤတွင် စောစောက ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီပြောသလို ဆော်ဂျီ၏ စိတ်ထဲတွင် နည်းတောင်နည်းသေးတယ်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။ ဆော်ဂျီသည် ကီယိုမိ၏ အကတွင် နစ်မျော၍ ကီယိုမိ၏ အလှတွင် ယစ်မူးရင်း ရုတ်တရက် ချက်ချင်း အသည်းထိအောင် စွဲငြိသွားခဲ့သည်။ ကီယိုမိကို မရရအောင် ကြိုးစားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိသည်။

ဤနေရာ၌ ကချေသည် ကီယိုမိ၏ အကနှင့်အလှကို ချီးကျူးတင်စားခဲ့သော ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီ၏ စကားသည် သွေးထွက်အောင်မှန်ခဲ့သလို 'ဘယ်ယောက်ျားမှ အနားကပ်မခံတဲ့မိန်းမရယ်လို့ မရှိပါဘူး' ဟူသော ဆော်ဂျီ၏ စကားသည်လည်း

များမကြာမီ လက်တွေ့အမှန်တရား ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုညက ထိုကပွဲရုံတွင် ပထမဆုံး မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီးနောက် ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ဆော်ဂျီနှင့် ကီယိုမိတို့အတွဲကို တိုကျိုမြို့ထဲ၌ ဟိုနေရာသည်နေရာများတွင် မြင်တွေ့ကြရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ဆော်ဂျီသည် ကီယိုမိ၏အလှနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ခဲ့မိသည်။ ကီယိုမိရှိရာ ကပွဲရုံသို့ ညတိုင်းရောက်လာပြီး သူမ၏ ကကြိုးကကွက်များထဲတွင် မလှုပ်နိုင် မယှက်နိုင်အောင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

တစ်ညတွင် စင်မြင့်ပေါ်၌ ကီယိုမိ ကပြအသုံးတော်ခံနေဆဲ စင်မြင့်နှင့် အနီးဆုံးစားပွဲတွင် တစ်ယောက်တည်းရှိနေသော ဆော်ဂျီထံသို့ ကပွဲရုံမှ စားပွဲထိုးကလေးတစ်ယောက် လင်ဗန်းကလေးကိုကိုင်ကာ ကျသင့်ငွေ 'ဘီလ်' စာရင်း စာရွက်လာပေးသည်။ ကချေသည်တစ်ယောက်ပီပီ မျက်လုံးကစားတတ်သော ကီယိုမိသည် စင်မြင့်ပေါ်မှ က၊နေရင်း စားပွဲထိုး၏ လင်ဗန်းထဲတွင် ဘီလ်စာရွက်နှင့်အတူ တခြားစာရွက်ဖြူကလေးတစ်ရွက် ပါလာသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ ထိုမျှမက ဆော်ဂျီသည် ထိုစာရွက်ကလေးကို အမှတ်တမဲ့လှမ်းယူ၍ ဖတ်လိုက်ပြီး ရုတ်တရက် မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်ကိုပါ မျက်စိရှင်လှသော ကီယိုမိ စင်မြင့်ပေါ်မှ သတိထားလိုက်မိသည်။

စင်စစ်အားဖြင့်လည်း ထိုစာရွက်ကလေးမှာ ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့ဝင် ပန်းချီဆရာ မိယာဂီက 'ပုလိပ်များ နောက်ယောင်ခံ၍ စောင့်ကြည့်နေသည်။ သတိထားပါ' ဟူ၍ ဆော်ဂျီအား သတိပေးလိုက်သည့် စာရွက်ကလေးပင်ဖြစ်သည်။

များမကြာမီ ဆော်ဂျီတို့လူစုအတွက် အခြေအနေမှာ စိုးရိမ်စရာကောင်းသည်ထက် ကောင်းလာသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ဆိုဗီယက်တို့နှင့် တိတ်တဆိတ် အဆက်အသွယ် ရှိနေသည်ဟု ယူဆရသော မြေအောက်ဂိုဏ်းသားများအား ဂျပန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ဖမ်းဆီးခဲ့ရာမှ ဒီအထဲတွင် လက်ဝဲသမား လူငယ်တစ်ယောက် ပါသွားခဲ့သည်။ အမှန်စင်စစ် ထိုလူငယ်သည် ဆော်ဂျီတို့လူစုနှင့် လုံးဝ အဆက်အသွယ် ရှိသူမဟုတ်။ ဆော်ဂျီတို့နှင့်ပတ်သက်၍လည်း ဘာတစ်ခုမှ သိသူမဟုတ်။ သို့သော် ထိုလူငယ်၏ အစစ်ခံချက်အရ တစ်ခါသာ သူတို့ မြေအောက်ဂိုဏ်းသားများထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အား 'မိယာဂီ' ဆိုသူက လက်ဝဲသဘောတရားသင်တန်းများ ပေးခဲ့ကြောင်း ပါရှိခဲ့သည်။ အဆိုပါ 'မိယာဂီ' မှာ တခြားသူမဟုတ်။ ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့မှ ပန်းချီဆရာပင်ဖြစ်သည်။

ကချေသည် ကိယိုမိသည် အထက်ပါအဖြစ်အပျက်ကိုလည်းကောင်း၊ မိယာဂီ ကိုလည်းကောင်း လုံးဝမသိ။ ကပွဲရုံတွင် ကပြနေခိုက် စားပွဲထိုးကလေးက ဆော်ဂျီအား စာရွက်ကလေးတစ်ရွက် လာပေးရာမှ ထိုစာရွက်ကလေးတစ်ရွက်ကိုဖတ်ပြီး ဆော်ဂျီ မျက်နှာပျက်သွားသည်ကိုသာ သူမ မြင်လိုက် သိလိုက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကချေသည် ကိယိုမိသည် သူမ မြင်လိုက်သိလိုက်ရသမျှကို ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီထံ တယ်လီဖုန်းဖြင့် သတင်းပို့လိုက်သည်။ ထိုသို့ သတင်းပို့လိုက်သည်မှာလည်း 'တာဝန်အရ' ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကိယိုမိသည် မူလကတည်းက တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီ၏ အတွင်းလူ 'သူလျှိုမယ်' တစ်ဦး ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ကိယိုမိထံမှ အထက်ပါသတင်းအရ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီသည် ထိုညက ဆော်ဂျီထံ စားပွဲထိုးကလေးလာပေးသော စာရွက်ကလေးနှင့်ပတ်သက်၍ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းခဲ့သည်။ ထိုသို့ ထောက်လှမ်းခဲ့ရာ၌ ထိုစာရွက်ကလေးတွင် မည်သည့် အကြောင်းအရာများ ရေးသားထားသည်ကို မသိရသော်လည်း ထိုစာရွက်ကလေး လာပေးသည့် စားပွဲထိုးကလေးကိုယ်တိုင် လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည် ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုစားပွဲထိုးကလေးသည် ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့ဝင် ဂျပန်သတင်းစာ ဆရာ အိုဇာကီထံသို့ မကြာခဏ ဝင်ထွက်သွားလာတတ်သည်ကိုလည်းကောင်း သိခဲ့ရသည်။

သို့ဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီသည် စောစောက သူတို့ သံသယဖြစ်နေကြသည့် သုံးပွင့်ဆိုင် စပိုင်အဖွဲ့မှ ဆော်ဂျီနှင့် အိုဇာကီတို့နှစ်ဦး၏ အဆက်အသွယ်များကို သိရှိခဲ့ရသည်။ သို့သော် ဤမျှလောက် သိရရုံဖြင့် မခိုင်လုံသေးဘဲဖြစ်နေရာ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီသည် ချက်ကောင်းကိုကိုင်နိုင်ရန် ထပ်မံကြိုးစားခဲ့သည်။ ကချေသည် ကိယိုမိကိုလည်း ဆော်ဂျီအား ကြိုးရှည်ရှည်ဖြင့် လှန်ထားပြီး သူ၏ အခြေအနေနှင့် လှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ရန် ထပ်မံညွှန်ကြားခဲ့သည်။

များမကြာမီ ကိယိုမိမှတစ်ဆင့် ကြိုးရှည်ရှည်ဖြင့် လှန်ထားခြင်းခံရသော ဆော်ဂျီသည် ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီ၏ ကျော့ကွင်းထဲသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ဝင်တိုးခဲ့ ပြန်သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ နာမည်ကျော် ကပွဲရုံများသို့ လှည့်လည်ကပြနေသော ကိယိုမိသည် တစ်ညတွင် ကပွဲရုံတစ်ခု၌ ဆော်ဂျီထိုင်နေသည့် စားပွဲဆီသို့ မယောင်မလည်ဖြင့် လူတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး ဖြူဖြူအလုံးကလေးတစ်ခု စားပွဲပေါ်သို့ အမှတ်မထင်

ချသွားသည်ကို လှစ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုဖြူဖြူအလုံးကလေးမှာ စာရွက်ဖြူကလေးတစ်ရွက်ကို လုံးချေထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆော်ဂျီသည် အဆိုပါ စာရွက်အဖြူကလေးကို အမှတ်တမဲ့ ကောက်ယူလိုက် ပြီး မသိမသာ ဖြန့်ကြည့်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ဆော်ဂျီ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩသွားသည့် အမူအရာ ပေါ်သွားသည်။ ဒါကို ဘယ်သူမှ သတိမထားလိုက်မိကြ သော်လည်း အမြဲမပြတ် အကဲခတ်နေသော ကီယိုမိက ကောင်းကောင်းကြီး သတိထား လိုက်မိသည်။

ကီယိုမိသည် အဆိုပါ စာရွက်ကလေးပေါ်တွင် ဘာတွေရေးထားသည်ကို မသိရ။ ထိုစာရွက်ကလေးကိုဖတ်ပြီး ဆော်ဂျီတစ်ယောက် တအံ့တဩဖြစ်သွားသည် ကိုသာ မြင်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ ထိုစာရွက်ကလေးပေါ်မှ စာကြောင်း ကလေးနှစ်ကြောင်းကို ကီယိုမိ မြင်လိုက်ရပါက သူမကိုယ်တိုင်လည်း အလန့်တကြား ဖြစ်သွားမည်မှာ သေချာသည်။ ဆော်ဂျီနှင့် ကီယိုမိတို့သာလျှင်မဟုတ်၊ ထိုစာရွက် ကလေးပေါ်မှ စာနှစ်ကြောင်းကို အသေအချာ ဖတ်လိုက်ရပါက ထိုအချိန်ထိုအခါက တိုကျိုမြို့တော်တစ်ခုလုံးနှင့် ဂျပန်တစ်နိုင်ငံလုံးအပြင် တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ လူအားလုံးပင် အထိတ်တလန့် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစာရွက်ကလေးပေါ်တွင် ပါရှိသည့် အကြောင်းအရာမှာ တခြားမဟုတ်။ ‘ဂျပန်တို့က ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အလစ်ဝင်တိုက်ရန် စီစဉ်ထားပြီ’ ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိသောကြောင့်တည်း။

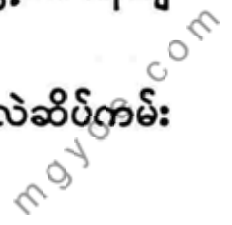
မှန်သည်။ ထိုစာရွက်ကလေးပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်။

ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်၊ နံနက် အရုဏ်တက်အချိန်တွင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းရှိ အမေရိကန်ရေတပ်အား ဂျပန်စစ်သင်္ဘောများက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် လိမ့်မည်။ ခိုင်လုံသောရပ်ကွက်မှ ရရှိသော သတင်းဖြစ်သည်။

ဂျိုး

အောက်မှ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော ‘ဂျိုး’ မှာ မိမိတို့ စပိုင်အဖွဲ့ဝင် ပန်းချီ ဆရာ မိယာဂိဖြစ်ကြောင်း ဆော်ဂျီ သိပြီးဖြစ်သည်။

ထိုနေ့မှာ ၁၉၄၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်း

ကို ဂျပန်တို့ အလစ်ဝင်တိုက်ခြင်းမပြုမီ နှစ်လခန့်စော၍ ပထမဆုံးအကြိမ် ပေါက်ကြားခဲ့သော ဤဧရာမ လျှို့ဝှက်သတင်းကြီးကိုကြားလျှင် အဘယ်သူသည် တအံ့တဩ အထိတ်တလန့်မဖြစ်ဘဲ ရှိပါမည်နည်း။

ဆော်ဂျီသည် သူ၏ ကားကို မြစ်ဆိပ်ကမ်းတစ်နေရာရှိ သူငှားရမ်းထားသော အငှားအိမ်ကလေးဆီသို့ ဦးတည်မောင်းလာခဲ့သည်။ ကီယိုမီကလည်း ဆော်ဂျီ၏ မသိမသာ ထူးခြားနေသည့် အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း ကားပေါ်တွင် ဆော်ဂျီ၏ ပခုံးကိုမှီ၍ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ခါးကိုဖက်ကာ မထိတထိ ကလိလာခဲ့သည်။ ခဏအကြာတွင် ကီယိုမီ၏ အမြူအဆွယ်များကြောင့် မရိုးမရွှစ်လာပြီး ခပ်စောစောက အဖြစ်အပျက်များကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့် မေ့သွားခဲ့ပြီဖြစ်သော ဆော်ဂျီသည် လူပြတ်သည့် တစ်နေရာတွင် ကားကို လမ်းဘေးသို့ ထိုးရပ်လိုက်ကာ ကီယိုမီ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံးဖက်လိုက်ပြီး အငမ်းမရ 'အနမ်းမိုး' ရွာချလိုက်သည်။

ခဏကြာမှ အမောကြီးမောသွားခဲ့သော ဆော်ဂျီသည် ကီယိုမီနှင့် ကိုယ်လုံးချင်း ခွာလိုက်ပြီး အမောပြေ စီးကရက်တစ်လိပ်ထုတ်၍ သောက်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော် အရေးထဲတွင်မှ သူ့ ဓာတ်မီးခြစ်မှာ ဓာတ်ဆီကုန်နေသဖြင့် ခြစ်မရဘဲဖြစ်နေသည်။ ဆော်ဂျီသည် နောက်ဆုံး၌ လက်လျှော့လိုက်ပြီး စီးကရက်ကို ကားအပြင်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဓာတ်မီးခြစ်ကို ဘောင်းဘီအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်ရာ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲတွင် ဖြူဖြူအလုံးကလေးကို အမှတ်တမဲ့ သွားစမ်းမိသည်။ အား... စောစောက စာရွက်ကလေးပါလား...။

ဤတွင်မှ ဆော်ဂျီသည် ဗြုန်းခနဲ သတိပြန်ရပြီး စာရွက်အဖြူလုံးကလေးကို အိတ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်သည်။ နောက် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်အောင် ဆုတ်လိုက်ပြီး ကားအပြင်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး စာရွက်စုတ်ကလေးများ ကားလမ်းဘေးသို့ တစ်စစတစ်စစ ပြန့်ကျဲကာ ကျသွားသည်ကို ကီယိုမီက မျက်လုံးတစ်ချက်ကစားလိုက်သည်။

မြစ်ကမ်းနံဘေးမှ အငှားအိမ်ကလေးသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ကီယိုမီသည် တိုကျိုမြို့ထဲရှိ သူမ၏ မိသားစုထံ ယနေ့ည အိမ်ပြန်မလာနိုင်သည်ကို တယ်လီဖုန်းဆက်လိုကြောင်း ဆော်ဂျီထံ ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။ ဆော်ဂျီကလည်း အလွယ်တကူပင် ခွင့်ပြုလိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ မီးခြစ်ဝယ်ရန် အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုသို့ မီးခြစ်ဝယ်ရန် ဆော်ဂျီထွက်သွားသည်

နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကီယိုမိသည် ထိုအိမ်ရှိ တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်
ကိုင်ပြီး တစ်ခုသောနံပါတ်ကို လှည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုနံပါတ်မှာ သူမ၏
မိသားစု တယ်လီဖုန်းနံပါတ်မဟုတ်။ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီ၏ ဖုန်းနံပါတ်။

ခဏအကြာတွင် ဆော်ဂျီသည် မီးခြစ်သွားဝယ်ရာမှ ပြန်ရောက်လာသည်။
သို့သော် သူသည် အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ခေတ္တမျှသာနေပြီး ကီယိုမိအား ညစာအတွက်
မီးဖိုထဲမှ တစ်ခုခုပြင်ဆင်ထားရန် မှာထားကာ အပြင်သို့ ခေတ္တ လမ်းလျှောက်ထွက်သွား
ပြန်သည်။

ဆော်ဂျီသည် အိမ်နှင့် ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာရှိ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနားဘက်သို့
လျှောက်လာခဲ့သည်။ မြစ်ကမ်းနံဘေးတစ်နေရာမှ တံတားလေးတစ်ခုတွင် အသင့်
ဆိုက်ထားသော ခေတ်မီ တံငါလှေကလေးတစ်စင်းကို အဆင်သင့်တွေ့ရသည်။
ထိုလှေပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်နှင့် စက်ကိရိယာတစ်ခုကိုပါ တွေ့လိုက်ရသည်။
ထိုလူမှာ ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့ဝင် ကလော်ဆင်ဖြစ်၍ ထိုစက်ကိရိယာမှာ အသံလွှင့်
ရေဒီယိုစက်ကလေးဖြစ်သည်။

ရေဒီယိုအော်ပရေတာ ကလော်ဆင်သည် ဆော်ဂျီ၏ ကြိုတင်ချိန်းဆိုချက်အရ
ဤနေရာမှ လာစောင့်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် အဆိုပါ တံငါလှေကလေးပေါ်တွင်
ရေဒီယိုစက်ကလေးကို တင်ဆောင်၍ ဆော်ဂျီ ချိန်းဆိုသတ်မှတ်သည့် မြစ်ဆိပ်ကမ်းများ
သို့ လှည့်လည်ဆိုက်ကပ်ကာ ဆော်ဂျီထံမှ ရရှိသော လျှို့ဝှက်သတင်းများကို ထိုလှေ
ကလေးပေါ်မှနေ၍ အသံလွှင့်ကာ တံငါလှေပေါ်မှနေ၍ သတင်းများ ပေးပို့နေခြင်းကြောင့်
ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ဆော်ဂျီတို့စပိုင်အဖွဲ့မှ သတင်းပို့နေသော နေရာအတိအကျကို
ရှာဖွေရေးစက်ကိရိယာများဖြင့် ရှာဖွေထောက်လှမ်း၍ မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ကလော်ဆင်သည် ချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း ဤမြစ်ဆိပ်ကမ်းတွင်
ဆော်ဂျီနှင့်တွေ့ဆုံပြီး ဆော်ဂျီထံမှရရှိသော 'ပုလဲဆိပ်ကမ်း' သတင်းကို သက်ဆိုင်ရာသို့
ချက်ချင်းပို့လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆော်ဂျီက မိမိတို့အား ဂျပန်တန်ပြန် ထောက်လှမ်း
ရေးအဖွဲ့က နောက်ယောင်ခံ၍ အပူတပြင်းလိုက်နေပြီဟု ယူဆရသဖြင့် ကလော်ဆင်
အား ဂျပန်ပြည်မှ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာသွားရန် စီစဉ်စေလိုကြောင်း မှာကြားပြီး အငှား
အိမ်ကလေးသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကီယိုမိသည် ညစာအတွက် အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးနေပြီဖြစ်သည်။
ဆော်ဂျီသည် ကီယိုမိနှင့်အတူ နှစ်ယောက်သား ညစာစားပြီးနောက် ခဏအကြာတွင်

အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်ကာ ရွှေလက်တွဲ၍ ချစ်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။

ထိုညက အချိန်မည်မျှကြာအောင် ချစ်ဗျူဟာကျင်းခဲ့သည်မသိ။ နောက်နေ့ မနက် အိမ်ရှေ့မှ အဆက်မပြတ် တံခါးခေါက်သံကို ကြားရတော့မှ ဆော်ဂျီတစ်ယောက် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးခဲ့သည်။

အိပ်မှုနံ့စုံမွှားဖြင့် အိမ်ရှေ့တံခါးကို ထဖွင့်ပေးလိုက်ရာ မမျှော်လင့်သော လူတစ်ယောက်ကို တံခါးဝတွင် ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဆော်ဂျီမှာ ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တံခါးဝတွင် တွေ့လိုက်ရသူ မှာ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုဇာကီပင် ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

အိမ်ရှေ့တံခါးဝတွင် မနက်စောစောစီးစီး တစ္ဆေကြီးတစ်ကောင်ကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသလို အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်သွားခဲ့ရသော ဆော်ဂျီသည် ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီအိတ်ထဲမှ ထုတ်ပြလိုက်သော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရပြန်သောအခါ ရုတ်တရက် နှလုံးသွေးပျက်ကာ အသက်ရှူရပ်သွားတော့ မလောက် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီသည် ဆော်ဂျီအား စကားတစ်လုံးမှမပြောဘဲ အိတ်ထဲမှ စာရွက်တစ်ရွက် ထုတ်ပြလိုက်သည်။ ထိုစာရွက်ပေါ်တွင် တခြားစာရွက်တစ်ရွက်မှ စာရွက်အစုတ် အပိုင်းအစကလေးများကို အံဝင်ခွင်ကျအောင် ကော်ဖြင့် ပြန်ကပ်ထား သော စာရွက်ပေါ်တွင် စာနှစ်ကြောင်းရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုစာနှစ်ကြောင်း ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မူလက ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေခဲ့သော ဆော်ဂျီသည် ယခုအခါ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီက စကား တစ်လုံးမှမပြောဘဲ လာဖမ်းသလို စပိုင်ခေါင်းဆောင် ဆော်ဂျီမှာလည်း စကားတစ်ခွန်းမှ မဟနိုင်ဘဲ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ စက္ကူစုတ် အစအနများကို ပြန်ဆက်ထားသော စာရွက် ကလေးပေါ်မှ 'ပုလဲဆိပ်ကမ်း' သတင်းကို တွေ့မြင်နေရပြီးမှ ဆော်ဂျီအနေဖြင့် ဘာများ ပြောစရာလိုပါသေးသနည်း။

ရုတ်တရက်ဆိုလျှင် ဘာမျှမဟုတ်။ ဘာမျှအရေးမကြီး၊ ဘာမျှအသုံးမဝင်ဟု ထင်ရသည့် စက္ကူစုတ်အစအနကလေးများကြောင့် အဖမ်းခံရစဉ်က ထိုသို့ ဘာတစ်ခွန်း မျှ မဟနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသော ဆော်ဂျီသည် ရုံးတင်စစ်ဆေးသည့် တရားခွင်တွင်လည်း ဘာတစ်ခုမျှ ထုချေနိုင်စွမ်းမရှိအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကချေသည် 'ကိယိုမိ' ၏ 'မာယာကျော့ကွင်း' ထဲသို့ 'ပုလဲဆိပ်ကမ်း' သတင်းတစ်ပုဒ်ကြောင့် မလှုပ်နိုင်မယှက်နိုင်အောင် သက်ဆင်းကျရောက်ခဲ့သော စပိုင်ခေါင်းဆောင် ဆော်ဂျီ၏ ဇာတ်လမ်းမှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ထူးခြားဆန်းကြယ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

သည်အထဲတွင် အထူးခြားဆုံးနှင့် အဆန်းကြယ်ဆုံးဟုဆိုရမည့် အချက်တစ်ချက်ရှိသည်။ ယင်းအချက်မှာ တခြားမဟုတ်။ ကချေသည်များ၊ ပြည့်တန်ဆာများ စသည်ဖြင့် အမျိုးသမီးများကို 'တည်ကြက်' အဖြစ် အသုံးပြုကာ 'ညွှတ်ကွင်း' ထောင်၍ သူလျှိုကြီးများ (ဝါ) အထောက်တော်ကြီးများအား ဖမ်းဆီးခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာကတည်းက ခေတ်အဆက်ဆက် ရာဇဝင်သမိုင်း အစောင်စောင်တို့၌ မရေမတွက်နိုင်အောင် အထင်အရှား သင်ခန်းစာများ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့ပါလျက် ဤနှစ်ဆယ်ရာစု၏ အကျော်အမော် အထောက်တော် တစ်ဦးဖြစ်သူ (ဝါ) သူလျှိုတစ်ဦးဖြစ်သူ စပိုင်ခေါင်းဆောင် ဆော်ဂျီသည် အထက်ပါ အရိုးဆုံးနှင့် ရှေးအကျဆုံးဖြစ်သော မိန်းမတို့၏ 'မာယာကျော့ကွင်း' ဖြင့် 'ကျူးသွင်း' ၍ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်မှာ ထူးခြားသည်နှင့်အမျှ ဆန်းကြယ်လှသည်ဟု ဆိုရမည်မဟုတ်ပါလော။

ကပ္ပရုံနောက်ဘက်မှ သေနတ်သံသုံးချက်

အဘက်ဘက်မှ အရည်အချင်းပြည့်ဝ၍ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လှသော နာမည်ကျော် ခေတ်သစ်စပိုင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် ခေတ်အဆက်ဆက်က နောင်တော့နောင်တော် စပိုင်ကြီးများ၏ 'ကျဆုံးခန်း' ကို သင်ခန်းစာမယူခဲ့ဘဲ မိန်းမတစ်ယောက်၏ မာယာကျော့ကွင်း ထောင်ချောက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်ခဲ့သည်မှာ အမှန်တကယ်ပင် ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

သို့သော် ဒေါက်တာဆော်ဂျီ အဖမ်းခံရပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်မှာ သည့်ထက်သည်ပို၍ ဆန်းကြယ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ပို၍ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

စိတ်ကူးယဉ် စာရေးဆရာများ၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲ သည်းထိတ်ရင်ဖိုဝတ္ထုများထက် ပို၍ဆန်းကြယ်သော ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ 'နောက်ဆက်တွဲဇာတ်လမ်း' မှာ ဤသို့ ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဆော်ဂျီ အဖမ်းခံရပြီးနောက် များမကြာမီ အဖွဲ့ဝင်စပိုင်များ ဖြစ်ကြသော အိုဇာကီ၊ ကလော်ဆင်၊ မီယာဂီနှင့် ဘရင်ကိုတို့ပါ အားလုံး တစ်ယောက်မကျန် အဖမ်းခံကြရသည်။

ဂျာမန်သတင်းစာဆရာ ဒေါက်တာဆော်ဂျီခေါင်းဆောင်သော ဆိုဗီယက်စပိုင်အဖွဲ့ကို လက်ပူးလက်ကြပ်ဖမ်းလိုက်သောသတင်းသည် ဂျပန်တစ်နိုင်ငံလုံးမှ ပြည်သူများနှင့်တကွ ဂျပန်အစိုးရတစ်ဖွဲ့လုံးကိုပါ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားစေခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဤစပိုင်အဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် အဖွဲ့ဝင်

အိုဇာကီတို့သည် သာမန် မထင်မရှား ပါမွှားပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ဘဲ ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့နှင့် တကွ သံတမန်ရပ်ကွက်တွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား၍ လူသိများရုံမျှမက ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် နှင့် ဂျာမန်သံအမတ်ကြီးတို့၏ လူယုံတော် အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်နေသဖြင့် ပို၍ ဂယက်ရိုက်ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် မကြာခဏ နံနက်စာအတူစား၍ အာလာပ သလ္လာပစကားများ ပြောခဲ့ဆိုခဲ့သော ဂျာမန်သံအမတ်ကြီး ဗွန်းဒတ်ဆင်သည်လည်း ကောင်း၊ အိုဇာကီအား မကြာခဏ ဖိတ်ခေါ်၍ နှစ်ကိုယ်ကြား တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့သော ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ကိုနိုအိသည်လည်းကောင်း၊ ဤစပိုင်မှုကြီးကို အကြောင်းပြု၍ အကြီးအကျယ် မျက်နှာပျက်ခဲ့ကြရသည်။

သို့ဖြင့် ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များနှင့်တကွ သံတမန်လောက၊ သတင်းစာလောက နှင့် နိုင်ငံရေးလောကပါမကျန် ဂျပန်တစ်နိုင်ငံလုံးက စိတ်ပါဝင်စားခဲ့ကြသော ဒေါက်တာဆော်ဂျီတို့ စပိုင်အဖွဲ့ကို ထုံးစံအတိုင်း ရုံးတင်စစ်ဆေးခဲ့သည်။ တန်ပြန် ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီးအိုဇာကီ၏ တိကျပိုင်နိုင်သော သက်သေခံ အထောက်အထားများနှင့် တင်ပြစွဲဆိုချက်များအရ စပိုင်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ယူဂိုစလပ်အရာရှိဟောင်း ပြင်သစ်မဂ္ဂဇင်းသတင်းထောက် ဘရင်ကိုနှင့် ဂျပန်စက်မှု လုပ်ငန်းရှင်ကိုယ်စားလှယ် ကလော်ဆင်တို့မှာ ထောင်ဒဏ်တစ်သက် အပြစ်ပေးခံရပြီး အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဂျာမန်သတင်းစာဆရာ ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် အဖွဲ့ဝင် ဂျပန် သတင်းထောက် အိုဇာကီတို့မှာ သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ (တခြားတစ်ယောက် ဖြစ်သော ဂျပန်ပန်းချီဆရာ မိယာဂီမှာ အဖမ်းခံနေရဆဲ အသည်းအသန် မကျန်းမာ သဖြင့် ရုံးတော်သို့ မလာရောက်နိုင်ဘဲ မျက်ကွယ်မှာပင် တစ်သက်တစ်ကျွန်း စီရင် ချက်ချခြင်းခံရသည်)

သို့ဖြင့် ဂျပန်ပြည်တွင် အကြီးအကျယ်ဆုံးနှင့် အကျော်ကြားဆုံးဖြစ်ခဲ့သော စပိုင်အမှုကြီးသည် ဤတွင် ဇာတ်လမ်းဆုံး၍ ဆော်ဂျီခေါင်းဆောင်သော စပိုင်အဖွဲ့များ ၏ ဘဝသည်လည်း ဤတွင် နိဂုံးချုပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် တခြားသောစပိုင်များအတွက် ဤသုံးသပ်ချက်သည် မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် ပတ်သက်၍မူ သူ့ဘဝ သူ့ဇာတ်လမ်းသည် မပြီးဆုံးသေးရုံမက နောက်ပိုင်းတွင် အံ့မခန်းဆန်းကြယ် သော အဖြစ်အပျက်များ ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

အမှန်စင်စစ် ဂျပန်ပြည်၏ တရားစစ်ဆေး စီရင်ရေးနှင့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရေး

အစဉ်အလာအရ တရားရုံးမှ သေဒဏ်အပြစ်ပေးခြင်း ခံရသူတစ်ယောက်သည် အဆင့်ဆင့် အယူခံများတွင် ပယ်ချခြင်းခံရပါက ချမှတ်အတည်ပြုသော သေဒဏ်ကို အမြန်ဆုံး ရက်ပိုင်းလပိုင်းအတွင်း စီရင်ခြင်းခံရစေမြဲဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒေါက်တာဆော်ဂျီအတွက် ပထမဆုံး ဆန်းကြယ်ထူးခြားသည့်အချက်မှာ သူနှင့် သူ့အဖွဲ့ဝင် အိုဇာကီတို့အား သေဒဏ်ကို နောက်ဆုံး ချမှတ် အတည်ပြုပြီးသည့်နောက် ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းအတွင်း စီရင်ခြင်းမပြုသေးဘဲ လပေါင်းများစွာ နှစ်နှစ်ကျော်မျှကြာအောင် ဆိုင်းငံ့ထားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဂျပန်ပြည်တွင် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရသူများနှင့်ပတ်သက်၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ လိုက်နာခဲ့သော အစဉ်အလာသည် ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် အိုဇာကီတို့အား သေဒဏ်ပေးရာ၌ အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှလောက် ပျက်ကွက်ကြန့်ကြာခဲ့ရပါသနည်း။

ဤအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ထင်မြင်ချက်များ ပေးခဲ့ကြသည်။ တချို့က ဒေါက်တာဆော်ဂျီသည် တရားဝင်အားဖြင့် ရုရှားလူမျိုး ဆိုဗီယက်နိုင်ငံသားတစ်ယောက်အဖြစ် ခံယူထားသည်ဖြစ်ရာ ထိုစဉ်က (၁၉၄၁-၄၂) ခုတွင် ဂျပန်အစိုးရသည် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအား သိမ်းပိုက်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေခိုက်ဖြစ်၍ ဤအချိန် ဤကာလအတွင်း ရုရှားတို့နှင့် ပဋိပက္ခမဖြစ်လိုသောကြောင့် ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ သေဒဏ်ကို ဤမျှ ဆိုင်းငံ့ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ချက် ပေးခဲ့ကြသည်။ အိုဇာကီနှင့် ပတ်သက်၍မူ သူသည် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်အပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးများ၊ ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများနှင့် ရင်းနှီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် သူ၏ သေဒဏ်ကို ဤမျှ အချိန်ကြာကြာ ‘ဆွဲ’ ထားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ချက် ပေးခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ထင်မြင်ချက်ဆိုသည်မှာ ထင်မြင်ချက်မျှသာဖြစ်ရာ ဆော်ဂျီနှင့် အိုဇာကီတို့၏ သေဒဏ်ကို နှစ်နှစ်ကျော်မျှ ထူးထူးခြားခြား ဆိုင်းငံ့ထားခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အကြောင်းရင်းအဖြစ်မှန်ကို အတိအကျ မသိခဲ့ကြရပေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နောက်ဆုံး၌ ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဇွေဦးပေါက်ရာသီ၏ တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် တစ်ခုသော ဂျပန်အကျဉ်းထောင်မှ အရာရှိတစ်ဦးသည် ‘ကြိုးတိုက်’ အတွင်း၌ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံနေရသော အိုဇာကီထံသို့ သွားရောက်ကာ သူ့အပေါ်၌ ‘လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ကျော်က ချမှတ်ထားသည့် သေဒဏ်အရ ယနေ့ပင် စီရင်ရတော့မည်’ ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ များမကြာမီ ဂျပန်ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦးဖြစ်သူ အိုဇာကီ

သည် ဒူးထောက်၍ လက်အုပ်ချီကာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားထံ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းပြီးနောက် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရရဖြင့် ကြိုးစင်ပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့သည်။

အိုဇာကီပြီးသည့်နောက် ဆော်ဂျီ၏ အလှည့်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ဆော်ဂျီသည် အိုဇာကီကဲ့သို့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရရမဟုတ်ဘဲ နောက်ဆုံး ကြိုးစင်ပေါ်တွင် လည်ပင်းကြိုးကွင်းတပ်ပြီး သေရအံ့ဆဲဆဲတွင် 'လူ့လောကကြီးတစ်ခု လုံး ပျက်စီးပါစေ' ဟူ၍ ရေရွတ်ကျိန်ဆဲသွားခဲ့သည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင် ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ ဇာတ်လမ်းသည် တကယ်ပင် နိဂုံး ချုပ်၍ အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီဟု ထင်မှတ်စရာရှိသည်။ သို့သော် ဆော်ဂျီ၏ နောက်ဆက်တွဲ ဇာတ်လမ်းသည် ကြိုးစင်ပေါ် ရောက်ခဲ့ပြီးသည့်တိုင်အောင် မဆုံးသေးဘဲ ဆက်ရန်ရှိ သေးသည်။

ဒေါက်တာဆော်ဂျီနှင့် အိုဇာကီတို့အား ထိုသို့ ကြိုးမိန့်ပေးပြီးနောက် ရက် အနည်းငယ်ခန့်အကြာတွင် တိုကျိုမြို့ရှိ သံတမန်ရပ်ကွက်နှင့် ဥရောပတိုက်သားများ အကြား ကောလာဟလသတင်းတစ်ပုဒ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုသတင်းမှာ ဒေါက် တာဆော်ဂျီအား ကြိုးမပေးမီ တစ်ပတ်ခန့်က ဂျပန်အကျဉ်းထောင်များကို အုပ်ချုပ်ရ သည့် ထောင်မင်းကြီး၏ အမိန့်ဖြင့် တိုကျိုမြို့ပေါ်မှ သွားဘက်ဆိုင်ရာ ပါရဂူတစ်ယောက် သည် ဆော်ဂျီရှိရာ အကျဉ်းထောင်ထဲသို့ သွားရောက်၍ ဆော်ဂျီ၏ လက်ရှိသွားများ အားလုံးကိုနုတ်ပြီး သွားအတုများ တပ်ဆင်ပေးခဲ့သည်ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက ထိုသတင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ထောင်အာဏာပိုင်များ၏ အမိန့်အရ အပြင်မှ အကျီဘောင်းဘီများ ချုပ်လုပ်သည့် နာမည်ကျော် အုပ်ချုပ်သည်တစ်ဦးသည် အကျဉ်းထောင်ထဲသို့ သွားရောက်ကာ အကျဉ်းသား ဒေါက်တာဆော်ဂျီအတွက် ဝတ်စုံများ ချုပ်ပေးခဲ့သည်ဟူသော သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာပြန်သေးသည်။

အထက်ပါ ကောလာဟလသတင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဤသည်မှာ ဒေါက်တာ ဆော်ဂျီအား သေဒဏ်ပေးတော့မည်ဖြစ်ရာ သူသေဆုံးပြီးနောက် ဂျပန်လူမျိုးတို့ ထုံး တမ်းစဉ်လာအရ သူ့အလောင်းကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနှင့် လှလှပပဖြစ်စေရန် သွားများ အသစ်စိုက်ပေးခြင်း၊ ဝတ်စုံအသစ်များ ချုပ်ပေးခြင်း စသည့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းများ ဖြစ်သည်ဟု တချို့က ယူဆကြသည်။ သို့သော် ဤယူဆချက်အရဆိုပါလျှင် ဆော်ဂျီ သည် ဂျပန်အမျိုးသားမဟုတ်ဘဲ ရုရှားအမျိုးသားဖြစ်ရာ နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်၏ ရုပ်အလောင်းကို ထိုသို့ ဂျပန်ထုံးစံအတိုင်း မသေမိက ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်

mgj.com

သည်ဆိုခြင်းမှာ ယုတ္တိရှိပါ၏လော...။ ဖြစ်နိုင်စရာရှိပါ၏လော...။

သို့လောသို့လောဖြင့် ကောလာဟလသတင်းများ ထွက်ပေါ်နေခဲ့ရာ ဤအတောအတွင်း ရုရှားတို့က သေဒဏ်အပြစ်ပေးခြင်းခံရသော ရုရှားအမျိုးသား ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကြိုးပမ်းခဲ့သည်ဟူသော သတင်းတစ်ပုဒ် ထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။

ဤသတင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပိုမိုခိုင်လုံသည်ဟု ယူဆစရာအချက်မှာ ဆော်ဂျီအား ကြိုးပေးသည့်နေ့က သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများမှ သံတမန်များအား ထောင်ထဲသို့ လုံးဝ ဖိတ်ကြားခြင်း မပြုခဲ့သည့် နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်အား ကြိုးပေးသည့်အခါတွင် ထိုနိုင်ငံခြားသားနှင့်ပတ်သက်သည့် သံတမန်အဖွဲ့ဝင်များအား ကြိုးပေးသည့်နေရာသို့ ဖိတ်ကြားပြသရစေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ဂျပန်အစိုးရ၏ အမိန့်အရ ဂျပန်တရားရေးဌာနမှ အတိအကျ လိုက်နာရသည့် အစဉ်အလာတစ်ခုဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ မိမိတို့ ဂျပန်အစိုးရသည် နိုင်ငံခြားသားများအား လုံးဝ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းမပြုဘဲ တရားဥပဒေဘောင်အတွင်းမှသာလျှင် စီရင်ဆုံးဖြတ်၍ အပြစ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်ကို သိသာထင်ရှားစေရန် ထိုသို့ နိုင်ငံခြားသံတမန်များအား ဖိတ်ကြားပြသခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ခေတ်အဆက်ဆက် အစိုးရတိုင်း၏ လက်ထက်များတွင် အတိအကျ လိုက်နာခဲ့ရသော ထုံးတမ်းစဉ်လာတစ်ရပ်ကို ဖောက်ဖျက်ကာ ဆော်ဂျီအား ကြိုးပေးသည့်နေ့က ကြိုးပေးသည့်နေရာသို့ ရုရှားသံရုံးမှ သံတမန်များကိုသော်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် ဂျာမန်သံရုံးမှ သံတမန်များကိုသော်လည်းကောင်း မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမျှ ဖိတ်ကြားခြင်းမပြုဘဲ ထားခဲ့သည်မှာ အမှန်တကယ်ပင် ဆန်းကြယ်ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

သည့်ထက်ပို၍ အထူးခြားဆုံးနှင့် အဆန်းကြယ်ဆုံးမှာ ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ ရုပ်အလောင်းသည် အကျဉ်းထောင်အပြင်သို့ လုံးဝရောက်မလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ကြိုးပေးခံရသူတစ်ယောက်၏ ရုပ်အလောင်းကို ကြိုးပေးပြီးနောက် တစ်နာရီအတွင်း သူ၏ မိဘဆွေမျိုးသားချင်းများ (သို့မဟုတ်) ရင်းချာသည့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ၏ ကြိုတင်တောင်းခံချက်အရ အပြင်သို့ ထုတ်ယူခွင့်ပြုရစေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ပါလျက် ထိုနေ့က တစ်နေ့တည်း ကြိုးပေးခြင်းခံရသည့် အိုဇာကီ၏ ရုပ်အလောင်းသာလျှင် သက်ဆိုင်သူများ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ထောင်အပြင်သို့ ပို့ပေးခဲ့ပြီး ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ အလောင်းကိုမူ အပြင်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်က

တောင်းခံသည် မတောင်းခံသည်ကို လုံးဝမသိရဘဲ ထိုရုပ်အလောင်းအား မည်သူက တာဝန်ယူ၍ မည်သည့်နေရာတွင် မြှုပ်နှံခဲ့သည်ကိုလည်း ဘာတစ်ခုမျှ လုံးဝမသိရဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

သို့သော် အထက်ပါသတင်းများမှာ ကောလာဟလသတင်းများသာလျှင်ဖြစ်၍ ခိုင်လုံတိကျစွာဖြင့် အဖြစ်မှန်များကို ရှင်းလင်းပြောပြနိုင်သူ မရှိသည့်အလျောက် လေထဲမှလာသော ကောလာဟလများသည် လေထဲမှာပင် တစ်ဖန်ပြန်၍ ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့ကြသည်။

သို့တိုင်အောင် မဆုံးနိုင်သေးသည့် ဆော်ဂျီ၏ဇာတ်လမ်းသည် ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြီးပြီးသည်အထိ ဆက်ရန် ရှိနေပြန်သေးသည်။

ဆော်ဂျီအား သေဒဏ်ပေးပြီးနောက် တစ်နှစ်ကျော်မျှအကြာ ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၆ ရက်နှင့် ၈ ရက်နေ့များတွင် ဟိရိုရှီးမားနှင့် နာဂါဆာကီမြို့ကြီးများပေါ်သို့ အဏုမြူဗုံးများ ကြီချခဲ့ပြီး ဂျပန်တို့ လက်နက်ချ၍ စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် အမေရိကန်ပြည်သိမ်းတပ်များသည် ဂျပန်ပြည်၊ ဂျပန်ကျွန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်လာခဲ့ ကြပြီး ဂျပန်အကျဉ်းထောင်များကို ဖွင့်ပေးခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် စစ်ကြီးအတွင်းက သတင်းကြီးခဲ့၍ နာမည်ကျော်ခဲ့သည့် ဆော်ဂျီတို့ စပိုင်အဖွဲ့ဝင်များ၏ အဆက်အသွယ် အစအန အနဲ့အသက်များသည် လေထဲမှ တစ်ဖန် ပျံ့လွင့်လာခဲ့ပြန်သည်။

အကျဉ်းထောင်များထဲမှ လွတ်လာခဲ့သူများ၏ ပြောပြချက်အရ ဆော်ဂျီ၏ စပိုင်အဖွဲ့မှ တစ်သက်တစ်ကျွန်း ကျခဲ့သူများအနက် ပန်းချီဆရာ မိယာဂီနှင့် ယူဂို စလပ် အရာရှိဟောင်း ဘရင်ကိုတို့မှာ ထောင်ထဲတွင်ပင် သေဆုံးခဲ့ပြီဟု သိရသည်။ ရေဒီယိုအော်ပရေတာ ကလော်ဆင်မှာမူ မသေမပျောက် ထောင်မှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ သည်။ သို့သော် ထိုသို့ရှိနေခဲ့သော ကလော်ဆင်သည် စစ်ကြီးအပြီး ထောင်မှထွက်၍ အပြင်သို့ရောက်ခါမှ မသေဘဲ ပျောက်သွားခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တစ်ပြည် သို့ ထွက်ခွာသွားပြီဟူသော သတင်းနှင့်အတူ ကလော်ဆင်သည် ဂျပန်ပြည်တွင် လုံးဝ အစအနရှာမရအောင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည့်နောက် အမေရိကန် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ထောက် လှမ်းရေးအရာရှိများနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံရေးလောက၊ သတင်းစာလောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဆော်ဂျီတို့စပိုင်အဖွဲ့နှင့် ပတ်သက်၍ အထူးသဖြင့် စပိုင်ခေါင်းဆောင် ဆော်ဂျီနှင့်

ပတ်သက်၍ စစ်ကြီးအတွင်းက မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေခဲ့သော ပြဿနာများနှင့် မေးခွန်းများ၏ အဖြေမှန်ကို ခြေရာခံ၍မရအောင် ဖြစ်နေကြပြန်သည်။

ဆော်ဂျီနှင့် အိုဇာကီတို့အား သေဒဏ်ချမှတ်ပြီးနောက် ဘာကြောင့် နှစ်နှစ်ကျော်မျှ အချိန်မဆွဲစဖူး ဆွဲထားခဲ့ပါသနည်း။ ဆော်ဂျီအား ကြိုးပေးရာတွင် ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံခြားသံတမန်များအား အဘယ့်ကြောင့် မျက်မြင်သက်သေအဖြစ် ဖိတ်ကြားခြင်း မပြုခဲ့ပါသနည်း။ သေဒဏ်ပေးမည့် နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်အား ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ ဓလေ့အရ မသေမီက အလောင်းလှအောင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရိုးထုံးစံ ရှိခဲ့ဖူးပါသလား။ ထိုသို့ ပြင်ဆင်ရိုးထုံးစံမရှိပါက ဆော်ဂျီအား ကြိုးမပေးမီ အဘယ့်ကြောင့် သွားအတုများနှင့် ဝတ်စုံအသစ်များ တပ်ဆင်ချုပ်လုပ်ပေးခဲ့ပါသနည်း။ ရုရှားတို့သည် သူတို့၏ စပိုင်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒေါက်တာဆော်ဂျီအား ကြိုးပေးမခံရအောင် အမှန်တကယ်ပင် ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသလား။

စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့သည့်တိုင်အောင် ဆော်ဂျီနှင့်ပတ်သက်၍ အထက်ပါမေးခွန်းများမှာ ပဟောဠိပမာ အဖြေရှာမရအောင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာကောင်းလှသော အဆိုပါမေးခွန်းများ၏ နောက်ကွယ်တွင် လူတော်များများက ဧရာမကောက်ချက်ကြီးတစ်ခုကို ချထားခဲ့ကြသည်။ ယင်းကောက်ချက်မှာ တခြားမဟုတ်။ ဆိုဗီယက်စပိုင် ဆော်ဂျီအား ကြိုးပေးခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ လုံးဝမဟုတ်ဘဲ ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များ၏ စေ့စပ်ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် ဒေါက်တာဆော်ဂျီအား ထိုစဉ်က ဆိုဗီယက်တို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံနေရသည့် ဂျပန်စပိုင်များနှင့် လူချင်းအလဲအလှယ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟူသော ကောက်ချက်ကြီးပေတည်း။

စင်စစ်အားဖြင့် အထက်ပါကောက်ချက်ကို ခိုင်လုံသော သက်သေအထောက်အထားဖြင့် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မပြနိုင်ခဲ့သော်လည်း တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ဖမ်းဆီးရမိထားကြသော သူလျှိုများ၊ စပိုင်များအား အလဲအလှယ် ပြုလုပ်တတ်ကြသည်မှာလည်း ကမ္ဘာတစ်လွှားတွင် အထင်အရှားပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဆော်ဂျီအား ကြိုးမပေးဘဲ စပိုင်ချင်းလဲ၍ ထောင်ထဲမှ ထုတ်သွားခဲ့သည်ဆိုသော ကောက်ချက်ကို လုံးဝ ယုတ္တိမရှိဟူ၍ ပယ်ချရန်မှာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘဲ ရှိနေပြန်သည်။

သို့ဖြင့် ရက်လကြာညောင်း၍ နှစ်တွေ ပြောင်းလာခဲ့သည်။
၁၉၄၇ ခုနှစ်ကဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ပြင်သစ်သံအရာရှိတစ်ဦးနှင့် အမေရိကန် သတင်းစာဆရာ တစ်ယောက်သည် တရုတ်ပြည် ရှန်ဟဲမြို့တော်ရှိ လောင်းဘားခေါ် အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် တွင် အရက်သောက်ရင်း စကားစမြည် ပြောနေကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးသည် တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ယိုးဒယား၊ ဖိလစ်ပိုင် စသည့် အရှေ့ဘက်နိုင်ငံများတွင် ကာလအတန် ကြာအောင် လှည့်လည်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြဖူးသဖြင့် ထိုနိုင်ငံများအကြောင်းနှင့် ထိုနိုင်ငံများမှ အဖြစ်အပျက်များကို အတော်အတန် သိရှိထားကြသူများ ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ပြင်သစ်သံတမန်အရာရှိနှင့် အမေရိကန်သတင်းစာဆရာတို့ နှစ်ယောက် သား အရက်သောက်ရင်း စကားကောင်းနေခိုက်၊ ပြင်သစ်သံအရာရှိသည် စကားပြော နေရာမှ ဗြိတိန်ခနဲရပ်ကာ စားပွဲကို လက်ဖြင့်ပုတ်ရင်း အလန့်တကြား ထအော်လိုက် သည်။

“ဟိုက်... ဘုရားရေး... ဟိုမှာ ဆော်ဂျီပါလား”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ပြင်သစ်အရာရှိသည် ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက်ထကာ မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာမှ လူတစ်ယောက်ဆီသို့ အပြေးအလွှား သွားရောက်နှုတ်ဆက် လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုလူသည် ပြင်သစ်သံအရာရှိအား ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါပြရင်း ဆိုင်ထဲမှ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားခဲ့သည်။

ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ ဇာတ်လမ်းမှာ ဤသို့လျှင် အဆန်းတကြယ် ဖြစ်လာခဲ့ ပြန်သည်။

နောက်တစ်ဖန် တစ်နေရာတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်မှာ ပို၍ပင် ဆန်းကြယ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ပို၍လည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်တစ်ဖန် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက် မှာ ကချေသည် ကီယိုမီနှင့် ပတ်သက်နေသောကြောင့်တည်း။

ကီယိုမီသည် စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန်ပြည်မှ တရုတ်ပြည်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ပြီး ကချေသည်အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ထိုအခါက တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် မော်စီတုံး အာဏာမရသေးဘဲ ချန်ကေရှိတ် အုပ်စိုးနေဆဲပင်ဖြစ်ရာ တရုတ်ပြည်မှ မြို့ကြီးပြကြီးများမှာ ညစဉ်ညတိုင်း ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ များ၊ ဖော်ပွဲချွတ်ပွဲများဖြင့် စည်ကားနေခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ရှန်ဟဲမြို့မှာပင်ဖြစ်သည်။

ဤရှန်ဟဲမြို့ကြီးတွင် တစ်နေ့တခြား ထင်ပေါ်ကျော်ကြား၍ လူကြိုက်များလာ

ကာ တစ်ဟုန်ထိုး နာမည်ကြီးလာသော ဂျပန်ကချေသည်မလေး ကီယိုမီသည် တစ်ခုသော ညတစ်ည၌ 'ညကလပ်' တစ်ခုတွင် ကပြအသုံးတော်ခံလျက်ရှိသည်။ ကီယိုမီသည် ယခင် စစ်ကြီးမတိုင်မီ ဂျပန်ပြည်တွင်ရှိစဉ်က ကရုံသာလျှင် ကတတ်ခဲ့သည်။ ယခု စစ်ကြီးအပြီး တရုတ်ပြည်တွင်မူ သူမသည် အဆိုရောအကပါ ကျွမ်းကျင် နိုင်နင်းနေပြီဖြစ်သည်။

ကပွဲရုံတွင်းရှိ ပရိသတ်အားလုံးမှာ ကီယိုမီ၏ စမ်းရေစီးသံပမာ သာယာငြိမ်ညောင်းလှသည့် တေးသံသာများနှင့် သွက်ညက်ပျော့ပျောင်းလှသည့် ကကြိုးကကွက်များအောက်တွင် နစ်မျောယစ်မှုးလျက် ရှိနေကြသည်။ ထိုသို့ တစ်ရုံလုံးရှိ ပရိသယောကျ်ား အစ်ကိုကာလသားအားလုံး အသက်ရှူမှားလောက်အောင် ဖြစ်နေခိုက်ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ ကီယိုမီ၏အသံသည် စမ်းရေစီးသံမှ မိုးကြိုးပစ်သံလို ဗြဲနံ့ခနဲ စူးစူးဝါးဝါးဖြစ်သွားပြီး ချက်ချင်းပင် အဆိုရောအကပါ ရပ်သွားခဲ့သည်။ တစ်ခါမျှ မဖြစ်စဖူး အဖြစ်ထူးလှသဖြင့် တစ်ရုံလုံး တအံ့တဩဖြစ်ကာ စင်မြင့်ပေါ်မှ ကီယိုမီကို သတိထားကြည့်လိုက်ကြရာ သူမ၏ မျက်လုံးအစုံသည် တံခါးဝနားတွင် ထိုင်နေသော လူတစ်ယောက်ဆီသို့ ထိတ်လန့်တကြား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ ဤတွင် ပရိသတ်အားလုံးသည် ကီယိုမီ ထိတ်လန့်တကြား စူးစူးဝါးဝါး စိုက်ကြည့်နေသော တံခါးဝမှလူကို ပြိုင်တူ လှည့်ကြည့်မိကြသည်။ သို့သော် ထိုအခိုက်အတန့်ကလေးမှာပင် မည်သူမည်ဝါ မသိလိုက်ရသေးမီ တံခါးဝနားမှလူသည် လှစ်ခနဲ အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ကြရသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်အားလုံးမှာ အချိန်အားဖြင့် ဘာမျှမကြာလိုက်ဘဲ စက္ကန့်ပိုင်းသာသာ မိနစ်ပိုင်းမျှသာရှိသည်။

ထို့နောက် ကီယိုမီသည် တံခါးဝနားမှ ထိုလူ အပြင်သို့ ထွက်သွားခဲ့ပြီးသည့် တိုင်အောင် အထိတ်တလန့်ဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက်ပင် ရှိနေရာမှ ဗြဲနံ့ခနဲ ကန့်လန့်ကာနောက်သို့ ပျာယီးပျာယာဝင်သွားပြီး သူမ၏ အဝတ်လဲခန်းရှိရာသို့ အပြေးအလွှား သွားလာခဲ့သည်။

ကပွဲရုံမန်နေဂျာသည် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ ပွဲပျက်သွားသဖြင့် ကီယိုမီ ရှိရာ အဝတ်လဲခန်းဆီသို့ အကျိုးအကြောင်း စုံစမ်းရန် သုတ်သီးသုတ်ပျာ လိုက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် မန်နေဂျာရောက်သည့်အချိန်တွင် ကီယိုမီသည် အဝတ်လဲခန်းတွင် မရှိတော့ဘဲ သူမ၏ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီတစ်ထည်ကိုဆွဲကာ နောက်ဖေးပေါက်မှ ထွက်

သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကပွဲရုံ၏ နောက်ဖေးလမ်းဘက်ဆီမှ သေနတ်သံသုံးချက်သည် တိတ်ဆိတ်သောညကို ဖောက်ထွင်း၍ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

မန်နေဂျာသည် ကပွဲရုံနောက်ဖေးလှေကားကို ခုန်ကျော်၍ ဆင်းကာ သေနတ်သံကြားရာဆီသို့ အပြေးအလွှားလာခဲ့သည်။ ကပွဲရုံနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ လမ်းဆေးမြောင်းကလေးထဲတွင် မှောက်လျက်သား လဲကျနေသော အလောင်းတစ်လောင်းကို တွေ့ရသည်။ အခြားသူမဟုတ်၊ ဂျပန်ကချေသည်မလေး ကီယိုမီပင်ဖြစ်သည်။

စိတ်ကူးယဉ်စာရေးဆရာ၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲ သည်းထိတ်ရင်ဖိုဝတ္ထုများထက် ပို၍ ဆန်းကြယ်သော ဒေါက်တာဆော်ဂျီ၏ စပိုင်ဇာတ်လမ်းသည် ဤနေရာတွင် ဆုံးခန်းတိုင်ပြီဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် တကယ်ပြီးဆုံး၍ နိဂုံးချုပ်သည် မချုပ်သည်ကိုမူ သက်ဆိုင်သူ ကာယကံရှင်များသာလျှင် အသိဆုံးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ပညာသားပါသော အယ်ဒီတာတစ်ယောက်

၁၉၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ညနေဖြစ်သည်။

ပရဂ်မြို့တော်မှ ပထမတန်း ဘောလုံးအသင်း၏ ကပ္ပတိန်သည် ယနေ့ညနေ ဘက်တွင် အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျ၍ ဒေါပွလျက်ရှိသည်။ ခပ်စောစောပိုင်းက ပြီးစီးသွားခဲ့သော ဘောလုံးပွဲတွင် သူ့အသင်းသည် ပြိုင်ဘက် ညွန့်ပေါင်းအသင်းကို ငါးဂိုးခုနစ်ဂိုးဖြင့် အရှုံးကြီးရှုံးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် သူ့အသင်းသည် လူစုံတက်စုံသာ ကစားခဲ့ရပါက မုချ သေချာပေါက်နိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုသော်မူ မိမိအသင်းတွင် ခြေအကောင်းဆုံးဖြစ်သော သုံးယောက်တန်း ညာတောင်ပံမှ ဝဂ္ဂနာ ဆိုသူသည် ယနေ့ညနေဘက် ဘောလုံးပွဲစသည့် အချိန်အထိ လုံးဝရောက်မလာသဖြင့် လူစားထိုး ကစားခဲ့ရသည်။ ဤတွင် အပြေးသန်သလောက် အသယ်အပို့ကောင်းလှသည့် ညာတောင်ပံမှ ဝဂ္ဂနာမပါသဖြင့် သူတို့အသင်းသည် မရှုမလှ ရှုံးခဲ့ရသည်။

အသင်းကပ္ပတိန်သည် ဘောလုံးပွဲရှုံးသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျကာ ဒေါအပွကြီး ပွနေရာမှ ဘောလုံးပွဲသို့ တစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းကြားခြင်းမပြုဘဲ လုံးဝရောက်မလာ သည့် ဝဂ္ဂနာအတွက် စိုးရိမ်စိတ်များ ဝင်လာမိသည်။ တစ်ဖက်အသင်းက ပြန်ပေးများ ဆွဲသွားသလား။ ဒါမှမဟုတ် မတော်တဆ ထိခိုက်မှုဖြစ်၍ ဆေးရုံများ ရောက်နေ သလား။

ထိုနေ့ညနေဘက်နှင့် ညဘက်အထိ တစ်ညလုံး ပျောက်ချက်သားကောင်းနေ သော ဝဂ္ဂနာသည် နောက်တစ်နေ့မနက်တွင်မှ အသင်းကပ္ပတိန် အာဝင်ထံသို့ အစော ကြီး ပေါက်ချလာပြီး အကြောင်းစုံ ရှင်းပြတော့သည်။

“ကျွန်တော် အများကြီး တောင်းပန်ပါတယ်ဆရာရယ်။ မနေ့ညနေက ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ လာလို့မဖြစ်လို့ပါ။ ဘောလုံးကွင်းလာခါနီးမှ စစ်တပ်က လာ ခေါ်သွားလို့ပါ။ လာခေါ်တဲ့အထဲမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဗွန်ဂေဆယ်နဲ့ ဗီယင်နာက ဗိုလ်မှူး ကြီးတွေပါ ပါလာလို့ ကျွန်တော်လည်း ဘယ်လိုမှမတတ်နိုင်ဘဲ သူတို့ခေါ်သွားတဲ့ဆီ လိုက်သွားရလို့ပါ”

“နေပါဦး။ သူတို့က မင်းကို ဘာကိစ္စအတွက် လာခေါ်တာလဲ”

“ကိစ္စကတော့ သူတို့ စစ်တပ်အရာရှိကြီးတစ်ယောက်အိမ်က သော့ခတ်ထားတဲ့ သေတ္တာတွေ၊ ဗီရိုတွေ၊ အံဆွဲတွေကို လိုက်ပြီး ဖွင့်ပေးဖို့ပါပဲ။ အဲဒီအရာရှိကြီးကလည်း တမြန်နေ့ကပဲ ဗီယင်နာမှာ သေသွားတယ်လို့ သိရပါတယ်”

ဘောလုံးသမား ဝဂ္ဂနာသည် ပရဂ်မြို့တွင် နာမည်ကျော် သော့ပြင်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူ့စကားကြောင့် အသင်းကပွဲတိုက် အာဝင်သည် စိတ်ပါဝင်စားလာသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ပရဂ်မြို့မှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော သတင်းစာတစ်စောင်၏ လက်ထောက်အယ်ဒီတာတစ်ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့် တည်း။

“ဒါထက် နေပါဦး။ အဲဒီဗီယင်နာမှာ သေသွားတယ်ဆိုတဲ့ အရာရှိကြီးနာမည်က ဘယ်သူတဲ့တဲ့”

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်မသိဘူးဆရာ။ ဗိုလ်မှူးကြီးလို့တော့ ပြောကြတာပဲ”

သတင်းစာဆရာပီပီ အကြားအမြင်များ၍ အကင်းပါးပြီးဖြစ်နေသော အာဝင် သည် ဝဂ္ဂနာပြောသည့် ဗိုလ်မှူးကြီးမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်ပင်ဖြစ်ရမည်ဟု တထစ်ချ ယူဆလိုက်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိတို့ပရဂ်မြို့တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး သုံးလေး ယောက်မျှသာရှိရာ ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်သည် ပရဂ်မြို့တော်ရှိ စစ်တပ်များ၏ စစ်ဦး စီးမှူးဖြစ်၍ ဗီယင်နာမြို့တော်သို့ တာဝန်ဖြင့် မကြာခဏ သွားလေ့ရှိသည်ကို သိထား သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူယူဆသည့်အတိုင်း မှန်လည်းမှန်သည်။ ဗီယင်နာတွင် တစ်နေ့က သေဆုံးခဲ့သူမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်ပင်ဖြစ်၍ ဝဂ္ဂနာ မနေ့ညက လိုက် သွားခဲ့ရသည့်အိမ်မှာ သူ့အိမ်ပင်ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဘောလုံးအသင်း ကပွဲတိုက်အာဝင်သည် မနေ့က အရူးကြီးရူးခဲ့ရသည့် ဘောလုံးပွဲအကြောင်း လုံးဝ သတိမရတော့ဘဲ သတင်းအယ်ဒီတာတစ်ယောက်အနေဖြင့်

ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက် သေဆုံးခဲ့ပြီး သူ့အိမ်မှ သော့ခတ်ထားသည့် သေတ္တာများ ဗီရိုများကို သော့ပြင်ဆရာခေါ်ယူ၍ ဖွင့်ကြသည့်သတင်းအပေါ်တွင် အာရုံစိုက်နေမိသည်။

သို့ဖြင့် အာဝင်သည် ဝဂ္ဂနာအား အကြောင်းစုံ မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ရာ ဝဂ္ဂနာကလည်း သူ မနေ့ညက မြင်ခဲ့တွေ့ခဲ့ရသမျှ အသေးစိတ် ပြန်ပြောပြခဲ့သည်။

သူ့ပြောပြချက်အရ မနေ့က ဗိုလ်မှူးကြီးအိမ်မှ သေတ္တာများ၊ ဗီရို၊ အံဆွဲများကို သော့တူဖြင့် ဖွင့်ကြည့်ရာတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရသော်လည်း အာမခံ သေတ္တာအံဆွဲများထဲတွင်မူ အရေးကြီးသည်ဟု ယူဆရသော စာရွက်များ၊ မှတ်တမ်းများနှင့် စီမံကိန်းစာတမ်းများကို တွေ့ကြရသည်။ တချို့သော စာရွက်စာတမ်းများမှာ ရုရှားဘာသာဖြင့် ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုစာရွက်စာတမ်းများနှင့် မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို တွေ့ရသောအခါ သော့ပြင်ဆရာအား ခေါ်သွားကြသည့် အရာရှိကြီးများသည် တအံ့တဩဖြင့် မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေကြသည်ဟု ဆိုသည်။ သူတို့သည် ချက်လူမျိုး သော့ပြင်ဆရာ ဝဂ္ဂနာအား ဂျာမန်စကား ပြောတတ်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆကာ သူ့ရှေ့တွင် ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောဆိုခဲ့ကြရာ ဂျာမန်စကားကို ကောင်းကောင်းကြီးတတ်နေသော ဝဂ္ဂနာသည် သူတို့ပြောသမျှ တစ်လုံးမကျန် နားလည်ခဲ့သည်။

ဝဂ္ဂနာ ပြန်လည်ပြောပြချက်အရ ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်သည် သွေးရိုးသားရိုး သေဆုံးခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသွားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ ဤအချက်သည် သော့ပြင်ဆရာတစ်ယောက်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမှုမရှိသော်လည်း သတင်းစာအယ်ဒီတာတစ်ယောက်အနေဖြင့်မူ တကယ့် စိတ်ဝင်စားစရာ ဧရာမသတင်းကြီး ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အာဝင်သည် ဝဂ္ဂနာပြန်သွားလျှင်သွားချင်း သတင်းစာတိုက်သို့ အရေးတကြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ တိုက်သို့ရောက်သောအခါ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ၏ စားပွဲတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သတ်သေသွားကြောင်း သက်ဆိုင်ရာမှ ထုတ်ပြန်သည့်သတင်းကို ဖတ်ရသည်။ 'တပ်မတော်တွင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်စွာ အမှုထမ်းခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်၍ မကြာမီ ရာထူးအဆင့် တိုးမြှင့်ခြင်းခံရမည့်ဆဲဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာ စိတ်ထိခိုက်ဖွယ်ရာ ကြုံတွေ့ရသဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ကာ အဆုံးစီရင်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း' စသည်များကို သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွင်

ဖတ်ရသည်။

သို့သော် သတင်းစာဆရာများသည် 'တစ်ထွာ' ပြုရုံမျှဖြင့် 'တစ်လံ' မြင်တတ်သူများဖြစ်သည်။ 'အရိပ်' မြင်ရုံမျှဖြင့် 'အကောင်' ကို ဖမ်းနိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်နှင့်ပတ်သက်၍ သက်ဆိုင်ရာမှ ထုတ်ပြန်သော သတင်းအတိုအထွာကလေး၏ နောက်ကွယ်တွင် ဧရာမသတင်းထူးကြီးတစ်ခု ရှိနေသည်ဟူ၍ အယ်ဒီတာအာဝင်က တထစ်ချ ယူဆထားပြီးဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသွားခြင်း၊ သေသွားသော ဗိုလ်မှူးကြီးအိမ်မှ သေတ္တာဗီရိုအံဆွဲများကို သော့ပြင်ဆရာခေါ်၍ ဖွင့်ကြည့်ကြခြင်း၊ အာမခံသေတ္တာထဲမှ စာရွက်စာတမ်း မှတ်စုမှတ်တမ်းများ တွေ့ရခြင်း စသော အပိုင်းအစများကို ဆက်စပ်လိုက်ပါက ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤသတင်းအတိုအစများ၏ နောက်ကွယ်မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဖြစ်ရပ်ကို သတင်းစာထဲတွင် အတိအလင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြ၍ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။ အရေးကြီးသော ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်သတင်းများကို သက်ဆိုင်ရာမှ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ သတင်းစာထဲတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်ပါက သတင်းစာတိုက်ကို ချိပ်ပိတ်ပြီး အယ်ဒီတာများပါ အဖမ်းခံရမည်မှာ သေချာသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အယ်ဒီတာအာဝင်သည် ဤသတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝါရင့်သော သတင်းစာဆရာကြီးများ၏ နည်းပရိယာယ်အတိုင်း ပညာသားပါပါဖြင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ပရင်မြို့တော်ထုတ် 'ဘိုဟီးမီးယား' သတင်းစာတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသွားသည့်သတင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သက်ဆိုင်ရာမှ ထုတ်ပြန်ချက်အတိုင်း ပါရှိလာခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုသတင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း အယ်ဒီတာအာဝင်က နောက်ဆက်တွဲ သတင်းကလေးတစ်ပုဒ်ကို တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ယင်းသတင်းပုဒ်တိုကလေးတွင် 'ပရင်မြို့ရှိ ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်၏ နေအိမ်ကို သက်ဆိုင်ရာမှ ရှာဖွေခဲ့ကြကြောင်း' ထိုသို့ ရှာဖွေခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တချို့က ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်သည် အရေးကြီးသော ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများကို နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တစ်ပြည်သို့ ရောင်းစားကာ သစ္စာဖောက်ခဲ့သည်ဟူ၍ ထင်မြင်ယူဆနေကြကြောင်း' သို့သော် ဤထင်မြင်ယူဆချက်

များမှာ ကောလာဟလသတင်းများသာလျှင်ဖြစ်၍ ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်၏ နေအိမ်ကို ရှာဖွေခြင်းမှာ တခြားအကြောင်းကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ရှာဖွေခြင်းဖြစ်သည်ဟု စုံစမ်းသိရှိရကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

ထိုသို့ အယ်ဒီတာအောင်က ပညာသားပါပါဖြင့် ဖော်ပြလိုက်သောသတင်း၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို သတင်းစာဖတ်ပရိသတ်က 'ဒက်ခနဲ' နားလည်လိုက်ကြသည်။ အယ်ဒီတာအောင်က 'ကောလာဟလ' ဟူ၍ တစ်ဖက်လှည့် ဖော်ပြလိုက်သောသတင်းသည် တကယ့်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ကြသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသွားသော ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်သည် အမှန်တကယ်ပင် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တစ်ပြည်သို့ အရေးကြီးသော ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်များကို ရောင်းစားခဲ့ကြောင်း ရိပ်မိခဲ့ကြသည်။

သတင်းစာဖတ်ပရိသတ်များ နားလည်ယူဆရိပ်မိခဲ့ကြသည့်အတိုင်း အမှန်တကယ်ပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသွားသော ဂျာမန်ဗိုလ်မှူးကြီး ရီဒယ်လ်သည် ရုရှားစပိုင်တစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

စာအိတ်နှစ်အိတ်၏ လိပ်စာရှင်

ဗိုလ်မှူးကြီးရီဒယ်လ်၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ အဲလ်ဖရက်ရီဒယ်လ်ဖြစ်သည်။ သူသည် အရည်အချင်း ပြည့်ဝရင့်ကျက်သည်နှင့်အမျှ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်အားဖြင့်လည်း ထူးချွန်ထက်မြက်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ရီဒယ်လ်သည် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၀၅ ခုနှစ်အထိ ဩစတြီးယား (ဂျာမန်) ထောက်လှမ်းရေးနှင့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ လက်ထောက်အကြီးအကဲအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပြီး ၁၉၀၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၁၁ ခုနှစ်အထိ တာဝန်ခံအကြီးအကဲ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သူသည် ထောက်လှမ်းရေးနှင့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဆိုင်ရာ လုပ်ဆောင်ချက်များတွင် ယနေ့ အသုံးပြုနေကြသည့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များကို ပထမဆုံး စတင် တီထွင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူတီထွင်ခဲ့သည့် လုပ်ဆောင်ချက်များထဲတွင် မိမိထံ ရောက်လာသည့် ဧည့်သည်တစ်ဦးအား လုံးဝမရိပ်မိအောင် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားခြင်း၊ ထိုဧည့်သည်ပြောသမျှ စကားများကို ဓာတ်စက်ဖြင့် အသံဖမ်းယူထားခြင်း စသည့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များ ပါရှိခဲ့သည်။

ထို့ပြင် လူတစ်ယောက်၏ လက်ဗွေပုံစံများကို ထိုလူ လုံးဝ မသိလိုက်ဘဲ ရအောင်ယူသည့်နည်းကို စတင်တီထွင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သူမှာလည်း ရီဒယ်လ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ ထိုလူနှင့် စကားပြောနေခိုက် တစ်ချိန်ချိန်တွင် မသိမသာ စကားဖြတ်ကာ 'ဆေးလိပ်သောက်ပါဦး' ဟူ၍ ပြောပြောဆိုဆို စီးကရက်ဘူးကို ထိုလူအား လှမ်းပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ထိုလူ၏ လက်ဗွေပုံစံကို စီးကရက်ဘူးတွင် ထင်ကျန်ရစ်အောင်